

KALENDARZ

AKADEMIKA
POLSKIEGO

N A R O K

1936|37

CENA 30 GR.

KALENDARZ
AKADEMIKA
POLSKIEGO
NA ROK 1936|37

**Kolekcja
Emila Kornasia**

KOŁO TWÓRCZOŚCI NARODOWEJ
STOWARZYSZENIE STUDENTÓW U.J.
— — — KRAKÓW 1936 — — —

CM KEK 318017

Wpisano do Księgi Akcesji

Wpisano do Księgi Akcesji
Drukarnia „Powściągliwość i Praca” w Krakowie, ul. Kazimierza W. 95.

Akc. Dł nr 83 /2012/ CM

JASNA GÓRA 24 MAJA 1936

Wielka Boga—Człowieka Matko, Najświętsza Dziewico! my, młodzież akademicka, z całej Polski zebrana, prawowierni spadkobiercy odwiecznej praojców naszych pobożności, upadając do stóp Twoich Przenajświętszych, Ciebie

Matkę Bożą i Królowę Korony Polskiej obieramy na wieczne czasy za Matkę i Patronkę Polskiej Młodzieży Akademickiej i oddajemy pod Twoją przemożną opiekę wszystkie wyższe Uczelnie i Polskę całą. Wsłuchani bowiem w mocarne głosy wielkiej przeszłości naszej, wpatrzeni w świetlane obrazy chwały narodowej, wierzymy mocno, że Ojczyzna miła wtedy tylko potężna i szczęśliwa będzie, gdy przy Tobie i Synu Twoim, jako córka najlepsza wytrwa na wieki.

Przyrzekamy przeto i ślubujemy Chrystusowi Królowi i Tobie Królowej naszej, Patronce Polskiej Młodzieży Akademickiej, że zawsze i wszędzie stać będziemy przy Świętej Wierze Kościoła Katolickiego w synowskiej uległości dla Stolicy Apostolskiej.

Przyrzekamy i ślubujemy, że wiary naszej bronić i według niej rządzić się będziemy w życiu naszym osobistem, rodzinnem, społecznem, narodowem i państwowem.

Przyrzekamy i ślubujemy, że z wszelką usilnością szerzyć będziemy cześć i nabożeństwo dla Ciebie:

że każdego roku w uroczystej pielgrzymce przychodzić będziemy na Jasną Górę, jako wybrani synowie Twoi do stóp Matki naszej umiłowanej.

Tak nam dopomóż Bóg i Ty Bogarodzico Dziewico, Bogiem sławiona Maryjo!

Marjo, Patronko Polskiej młodzieży Akademickiej, módl się za nami!

HYMN MŁODYCH

*Złoty słońca blask dokoła,
Orzeł biały wzlata wzwyż.
Dumnie wzniesmy w górę czoła,
Patrząc w polski znak i krzyż.*

*Polsce niesiem odrodzenie,
Depczem podłość, fałsz i brud;
W nas mocarne wiosny tchnienie,
W nas jest przyszłość;— z nami lud.*

*Naprzód idziem w skier pomodzi,
Niechaj wroga przemoc drży.
Już zwycięstwa dzień nadchodzi.
Wielkiej Polski moc, to my!
Wielkiej Polski moc, to my!*

(nuta „Warszawianki”)

I.

Młode pokolenie, w ogromnej większości, pragnie wyteńczyć wszystkie siły i całą potęgę dobrej woli, aby zgodnie z boskimi i ludzkimi prawami pracować dla wielkości Polski.

W warunkach współczesnego życia duszno nam i źle: zawiele nieprawości i krzywd, prze-rażającej nędzy obok oburzającego marnotrawstwa. Męczy nas potworny chaos ideowy i przewlekła walka polityczna, mierzą półśrodki tam, gdzie trzeba wielkich czynów, gniewem przejmuje bezwład społeczeństwa, które latami czeka wybawienia z biedy, gdy ono zależy od zbiorowego wysiłku głów i rąk. Zbieramy wszystkie siły, aby ten chaos pokonać i przekształcić. Nie burzymy, jak bolszewicy, całej przeszłości, ale oddzielamy w niej to, co niszczy siły narodu od tego, co rodzi jego moralną i materialną moc. Nie naśladujemy też obcych. Chcemy stworzyć nowe, rdzennie polskie życie naszego narodu. By zaś to osiągnąć, musimy wszyscy przyjąć i wykonywać jeden, przewidujący opracowany plan działania.

Jaki jest ten nasz plan? Nie idzie o ciągle zmienne szczegóły, bo to sprawa rządu i fachowców. Ogół społeczeństwa musi trwać pod sztandarem wielkiej idei, kierować się dale-

ko w przyszłość sięgającymi wskazaniem i doskonalić w atmosferze jednego zwartego systemu moralnego. Na pokolenia zakreślony plan faszyzmu wydobywa z narodu włoskiego zdumiewające siły. Do rządów nienarodowych zniechęca społeczeństwa ich błaha drobiazgowość przy braku wielkich wskazań i prac, bez których społeczeństwo nie może żyć, a których bez powszechnego zrozumienia i poparcia nikt nie wykona.

Czujemy dziś potrzebę gruntownej przebudowy wszystkich dziedzin. Wielka przemiana całego życia Polski to pierwszy i konieczny warunek jej wielkości; bez niej możemy zaledwie wegetować. Dokonać jej zaś może tylko zorganizowany i dobrze zarządzany naród polski. Zorganizować naród współczesny można jedynie w imię jego własnej idei narodowej, która nakazuje obywatelom czynić wszystko z myślą o dobru narodu, a sprzęgając w gromadnej pracy, nadaje wartość życiu jednostki i zbiorowości. Dobrze rządzić można narodem nowożytnym tylko wtedy, gdy się rozumie i odczuwa jego ideały, gdy mu się uczciwie i żarliwie służy, strzeże sprawiedliwości i prawa, jasno tłumaczy swe kroki, wyraźnie wskazuje niebezpieczeństwa, porywa do wielkich zadań i potężnie kieruje w ich wykonywaniu.

Zadania czekają nas duże! Utrzymanie samodzielności politycznej zarówno wobec Niemiec jak i Francji; gotowość do obrony narodowej od zachodu i wschodu; obrona cywili-

zacji zachodniej w Polsce przed barbarzyństwem komunistycznym i zarazą żydowską; stworzenie z Polski ostoji pokoju w środkowej Europie, co wymaga dobrej armji i mocnej organizacji politycznej i społecznej narodu; osiągnięcie szybkiej i trwałej wewnętrznej równowagi politycznej; zapewnienie Polakom na całym świecie mocnego oparcia, a w ojczyźnie dobrobytu, sprawiedliwości i kultury; pozyskanie dla narodu polskiego Rusinów, nie przez ucisk, ale przez szlachetną wyższość i działalność cywilizacyjną na kresach wschodnich.

Żaden rząd nie podoła temu sam! Trzeba powołać do pracy cały naród, zbudzić inicjatywę prywatną i dawać jej poparcie w każdej dziedzinie. Gdy państwo bierze wszystko na siebie, zabija inicjatywę jednostek, machina jego staje się zbyt duża i zbyt droga wobec ubóstwa społeczeństwa. Trzeba ją zmniejszyć, przerzucając część pracy na samorząd, instytucje i grupy społeczne i otwierając w ten sposób tysiącom Polaków pole do twórczej i o ile możliwości bezinteresownej pracy. Miljony w ten sposób zaoszczędzone trzeba obrócić na budzenie polskiego handlu, rzemiosła, przemysłu i rolnictwa, na proces rozpowszechnienia własności zbytnio obecnie zgrupowanej w jednych rękach kosztem tysięcy wydziedziczonych, na rozwinięcie drobnej i średniej wytwórczości w przemyśle, co zmniejszy klęskę bezrobocia. Kierownictwo i opieka nad temi wielkimi zadaniami powinny być naczelnem zadaniem państwa i rzą-

du. Wypełnienie ich otworzy przed społeczeństwem zwłaszcza zaś przed inteligencją polską, nowe możliwości i zadania, żeby wymienić tylko przebudowę szkolnictwa, które musi wychowywać młodzież do pełnienia zadań narodowych i obudzenie rdzennie polskiego życia kulturalnego w wielkich miastach i na śpiącej dziś prowincji.

Każde bez wyjątku z poruszonych tu wskazań, wprowadzone w życie, zderzy się ze sprawą żydowską. Nie jest ona bynajmniej jedyną, ale napewno główną, kluczem do spraw innych i dlatego ją pierwszą należy przełamać. Im prędzej ją rozstrzygniemy, tem prędzej zdobędziemy zdrowie i siły. Dlatego trzeba do rozgrywki zebrać wszystkie siły: cały naród z jego siłą społeczną pod kierownictwem polskiego rządu, mającego do dyspozycji wszelkie środki władzy.

Wielka ilość świadomych i czynnych członków narodu polskiego pełni już ten program i udowadnia jego życiową słuszość osiągniętymi wynikami. Najpotężniej zmieniają się stosunki w dziedzinie gospodarczej wśród uporczywej walki z żydostwem. Powstają tysiączne polskie sklepy, stragany, spółdzielnie, kasy bezprocentowe, hurtownie. Rozwijają się energją jednostek i przez poparcie coraz bardziej świadomego społeczeństwa, omijającego zdecydowanie placówki żydowskie.

Widać coraz wyraźniej, jak jednoczy się opinia publiczna wokół polskiej idei narodowej. Idzie przez kraj potężne, ożywcze tchnienie,

zdolne wydobyć utajone siły narodu i porwać je do walki o Wielką Polskę.

II.

Czujemy się różni od pokoleń poprzednich, jako pierwsze pokolenie wychowane we własnym państwie i przeżywające swą młodość na wielkim przełomie dziejów, który — zrazu gospodarczy — odsłonił obecnie swą istotę najgłębszą: walkę religijno-moralną.

Młode pokolenie Polski jest w ogromnej większości szczerze katolickie. Jeżeli katolicyzm nie jest w nim ideą najzarliwszą, to dlatego, że po kilku wiekach słabości (od Odrodzenia i Reformacji) dopiero się odradza. Nadto dojrzewamy w chwili, gdy największą władzę nad duszami jednostek i społeczeństw mają idee narodowe. Jest szczęściem dla Polski, że nasza idea narodowa jest i pragnie zawsze być szczerze katolicka. Chcemy te dwie najdroższe nasze wartości spoić jaknajmocniej i z katolicyzmu uczynić ośrodek narodowej cywilizacji.

W walce o dusze katolicyzm może najwięcej osiągnąć przez działalność w dziedzinie społeczno-politycznej, w której dziś najżywiej wyteżają się mózgi i wole. A właśnie tutaj jest on najslabszy i najbierniejszy. Należy przeto skończyć z zamykaniem się w organizacjach ściśle religijnych i zacząć „mieszać“ religję we wszystkie dziedziny życia. A że życie ugina się tylko przed siłą i nie zna jednostronności,

więc i w katolicyzmie naszym obok łagodności, miłosierdzia, przebaczenia, zgody — musi być miejsce na twardość, nieustępliwość, siłę, bezwzględność, walkę. Są to właściwości niemniej katolickie, a potrzebniejsze dla kościoła wojującego.

Trzeba działać w myśl naczelnej zasady: przyszłość katolicyzmu i polskości wymaga przede wszystkim zmiany ustroju. Kościół godzi się na każdy ustrój, o ile nie jest on sprzeczny z jego zasadami moralnemi. Ale katolicy, należący do jednego narodu i rozumiejący jego potrzeby, powinni walczyć o ustrój w danej chwili dla własnego narodu najlepszy, a nie zapożyczać obcego, (jak np. u nas niektórzy chcą zapożyczyć gdzieindziej, w odmiennych warunkach stworzony korporacjonizm). Takim najodpowiedniejszym ustrojem jest u nas dziś ten, który wynika z polskiej idei narodowej. Różnice katolików obojętnych wobec idei narodowej od jej wyznawców są trzeciorzędne i stwarzanie z nich przeszkód jest karygodnem porzucaniem wspólnej sprawy dla błahych powodów. Bezwzględnie zaś należy potępić tych, którzy — jakby za rozkazem Kominternu — rozdierają jedność katolicyzmu i polskiej idei narodowej, godząc z bezprzykładną lekkomyślnością w realne dobro Kościoła i Polski. Społeczna strona katolicyzmu rozwinięta wedle wskazań wysnutych z potrzeby narodu sprawi, że nadejdzie upragniona przemiana życia polskiego, przemiana konieczna, aby jednostki mogły się mo-

ralnie doskonalić; że do dusz przenikną łatwo nadprzyrodzone wartości katolicyzmu. Dumą młodzieży akademickiej jest to, że idzie na czele tego ruchu, który obejmuje już wszystkie warstwy. Chłop i robotnik szybko przekształca się w świadomy i wszechstronny naród. Wogóle w obecnych warunkach przed każdym Polakiem są tylko dwie główne drogi: wejść w naród i z nim współpracować, albo zbuntować się przeciw niemu i iść ku komunizmowi. Walka z ruchem narodowym jest pomaganiem komunizmowi, choćby nieświadomem, jest czynem antykatolickim. Istniejące jeszcze grupy pośrednie, wypływające z walki klas lub ambicji stanowych czy jednostkowych likwiduje szybko samo życie. Pozostają dwa wielkie obozy, dwa poglądy na świat, dwie religie nieznające kompromisu: komunizm i obóz świadomych sił narodu.

Dążąc do zniszczenia całej przeszłości, komuna zaprzecza istnieniu Boga i duszy nieśmiertelnej, odrzuca religję i moralność, czyni człowieka tylko „współuczestnikiem procesu przemiany materji“, rozkłada organizmy narodowe. Opanowawszy Rosję, szerzy propagandę w całej Europie. Głównymi środkami jej działania są: rozkład moralny i ideowy inteligencji, szerzenie chaosu w opinii publicznej, walka z wszelkim idealizmem, kłamliwe wyzyskiwanie obecnego kryzysu jako rzekomego dowodu upadku katolicyzmu i cywilizacji zachodniej, pozyskiwanie pogrążonych w nędzy obietnicami

poprawy bytu przez rewolucję, walka z Kościołem i ruchami narodowymi. Jedyne obozy świadomych sił narodów europejskich, będąc wyrazem odradzania się cywilizacji zachodniej, zdolne są przeprowadzić zwycięską walkę z komunizmem.

Walka ta toczy się również w Polsce. Komunizm organizuje do swych celów „front ludowy“ i ma 4 miliony naturalnych sojuszników w żydach, dla których jest jedyną nadzieją ostania się w Polsce. Przeciw niemu organizują się polskie żywioły narodowe wokół zasad moralnych katolicyzmu i polskiej idei narodowej, głosząc konieczność oparcia naszego życia na istotnych wartościach przeszłości i odrodzenia go przez zbiorowy wysiłek narodu dla jego wspólnego dobra — przedewszystkiem moralnego.

III.

Wstępujący na wyższą uczelnię spotyka nowe dla siebie zjawisko: rozbudzone i pełne walki życie ideowe. Z serca chciałby wziąć w niem udział. Zraża go to, że widzi sporo szarlatanów i spryciarzy. Choć ma swoje przekonania, trzyma się — zniechęcony — na uboczu.

Jest to stanowisko najfałszywsze; tego bowiem zwłaszcza życzą sobie, ci, którzy w życiu akademickim i całego społeczeństwa sięją zamęt i rzucają bałamutne hasła. Każdy z nas winien stanąć tam, gdzie mu każe katolickie

i polskie sumienie: wśród walczących o katolickie państwo narodu polskiego, a przeciw komunie, masonerji i ich ukrytym kierownikom żydom. Jedynie przez czynne wejście w walki ideowe zapewnimy zwycięstwo siłom katolickim i narodowym. Nikomu, kto poważnie pojmuje swoje obowiązki wobec społeczeństwa, nie wolno się przed tem cofnąć — jest to obowiązek moralny. Jeśli bowiem nie zapewnimy przewagi bliskim nam żywiołom, to uzyskają ją wrogowie Kościoła i Polski, którzy naszą moralność i kulturę utopiają w fali barbarzyństwa. Od nas samych zależy, by się tak nie stało.

Walkę tę winniśmy przeprowadzić wpierw na tak ważnym odcinku życia narodowego, jakim są wyższe uczelnie, by nadać im charakter katolicki i prawdziwie narodowy. Mamy na nich nie tylko zdobyć fachową wiedzę, ale też przygotować się do czekającej nas w przekształcającem się szybko życiu społeczeństwa — roli polskiej inteligencji narodowej, kierowniczej w pracy i walce o katolicką Wielką Polskę. Każdy z nas ma się stać oficerem czynnej służby, by na powierzonym sobie odcinku tę ideę realizować i innych na nią nawracać. Dlatego organizacja i charakter życia akademickiego winny być przystosowane do tego celu, w przeciwnym bowiem razie stanie się ono próżną lub poprostu szkodliwą zabawką. I nasza praca naukowa winna służyć temu celowi.

Wszystkim organizacjom akademickim należy nadać zdecydowany charakter katolicko-

narodowy. Mają one napływającą młodzież wychowywać i uświadamiać o czekających ją obowiązkach. Niesłuszne i fałszywe są nawoływania, by takie czy inne stowarzyszenia stały zdala od życia ideowego. Każde z nich ma swoje szczególne zadania, które musi wypełniać jak najlepiej, ale nie może mieć oblicza bezideowego, co byłoby równoznaczne z demoralizacją.

Bratniaki niosą koleżeńską pomoc materialną, ułatwiają i skupiają życie wielkich mas młodzieży. Atmosfera ich ma wychowywać młodzież w zdrowym duchu ideowym, w poczuciu obowiązków narodowych i w zrozumieniu życia i potrzeb społeczeństwa. Nie do pomyślenia jest też, by stawiały narówni wartościową jednostkę, myślącą katolicko i narodowo, z komunistą, by dopuszczały do współżycia żydów. Takiego postępowania nie można usprawiedliwić żadną „bezstronnością“, gdyż byłoby to oczywiste szkodnictwo. Niedopuszczalne jest, by w życiu akademickim tolerowane były tendencje, idące w poprzek rozwojowi i potrzebom narodu. — Równocześnie praca samopomocowa przygotowuje przyszłych bezinteresownych działaczy społecznych, wykształca jednostki umiające myśleć o sprawach zbiorowości i prowadzić je bez oglądania się na pomoc państwa, wytwarza samodzielnych i wysoko moralnie stojących obywateli, wychowuje społeczeństwo zdrowo myślące o swych sprawach, zaradne i ruchliwe.

To samo organizacje naukowe, korporacje

i inne! Koła naukowe winny wychowywać uczonych, nauczycieli, publicystów i pisarzy, którzy swą pracę prowadzić będą w duchu narodowym, a nie — jak to się często dzieje w starszym pokoleniu — liberalnomasońskim lub marksistowskim, osłoniętym płaszczem pseudonaukowości.

Także przy własnych studjach należy pamiętać, że na przyszłym stanowisku mamy nie tylko znaleźć utrzymanie, ale i dać coś społeczeństwu. Z natury rzeczy będziemy powołani do kierowania jego życiem, musimy zawczasu uświadomić sobie łączność ze wszystkimi jego warstwami, pamiętać, że nie możemy żyć w dostatku kosztem całej reszty społeczeństwa, ale mamy z niem współpracować dla wspólnego pożytku; że zadaniem naszym nie jest zostać urzędnikiem, których w Polsce jest znacznie za dużo, ale stworzyć własne warsztaty pracy, na których będziemy wytwarzać dla narodu nowe dobra: umysłowe, gospodarcze, artystyczne, moralne, czy jakiegokolwiek inne. Tylko wtedy wypełnimy zadanie narodowej inteligencji, która nie będzie kwiatkiem przy lachmanie pracujących mas, ale prawdziwym przywódcą ich życia, twórcą i pomnożycielem wartości dla całego społeczeństwa, prowadzącym je po drodze moralnego i materialnego postępu.

Ukoronowaniem tego przygotowania musi być oczywiście wykształcenie ideowe, pojmowane nie jako przyjemna rozrywka umysłowa, ale rzetelny wysiłek, poparty czynną pracą w najszerszych warstwach społeczeństwa.

Treść pojęć ideowych

najczęściej pojawiających się w dyskusjach.

Akcja katolicka. Zorganizowane apolstolstwo świeckich, mające za zadanie wprowadzić zasady katolickie we wszelkie dziedziny zbiorowego życia narodu. Przejaw odradzania się katolicyzmu w całym świecie. W Polsce, jako narodzie katolickim, należy do całości cywilizacji narodowej. Jako działanie zbiorowe, używać musi z natury swojej metod działania politycznego. W chwili obecnej uderzyć musi w największe zło epoki, tamujące wszelkie odrodzenie: fałszywy ustrój społeczny i polityczny, oparty o zasady masońskiego liberalizmu XIX w., sprzeczne z duchem narodu i moralnością katolicką.

Antysemityzm. Walka z żydami i ich wpływami. Towarzyszy im zawsze i wszędzie. Wypływa z instynktu samozachowawczego narodu, wśród którego żydzi osiedli i jest reakcją na rozkładczą ich działalność, zwłaszcza w dziedzinie moralnej i gospodarczej. Dziś, gdy żydzi opanowali najważniejsze ośrodki życia politycznego w świecie, antysemityzm zbudził się niemal wszędzie. W żargonie masońsko-żydowskim: obelga, mająca odstraszać bezkrytycznych Polaków od walki z żydostwem, a w rzeczywistości pochwała świadomej i niezłomnej służby najżywotniejszym interesom narodu.

Apolityczność. Brak związku z polityką, wynikający z bierności lub fałszywego na

nią poglądu. Pozwala wypływać na wierzch energicznym mętom. W narodach cywilizacji zachodniej jest wynikiem rozkładu charakteru jednostek, mianowicie zaniku poczucia obowiązku i odpowiedzialności za losy narodu. Pokrewna bezpartyjności. Obie bronią się twierdzeniem, że są jednoznaczne z bestronnością i niezależnością. Fałsz! Tylko mocne przekonania dają niezależność, a bezstronny jest ten, co ma własny system wartości, wedle niego umie rzeczy ocenić i dokonać wyboru. Takiemu sumieniu nakaże walczyć o uznane dobra także w życiu politycznem, potępi więc apolityczność.

Cywilizacja. Zespół dóbr duchowych i materialnych, tworzących zwartą całość, wypracowanych przez narody (cyw. narodowa) lub ich grupy (cyw. np. zachodnia) w ciągu dziejów. Najpiękniejszym wykwitem każdej z nich jest człowiek twórczy, spłacający jej dług dodaniem dóbr nowych, przez siebie wytworzonych. Ośrodkiem każdej cywilizacji jest system etyczny, system wartości bezwzględnych; każda stoi i rozwija się miłością ku niej ludzi, zaś ginie obojętnością lub przyjęciem przez nich wartości z innych cywilizacyj. Także: stan duchowy społeczeństwa, pracą pokoleń zdobyty, w którym poczucie moralności, sprawiedliwości i godności ludzkiej uszlachetnia formy walki o byt.

Demokracja. Forma rządu, w której szerokie masy biorą udział w sprawowaniu władzy państwowej. Jako reakcja na ucisk rządów

absolutnych, przyniosła wyzwoliny człowieka i otworzyła przed nim skarbnicę dóbr cywilizacji. Potem jej zasad nadużyto: z rządów dla dobra ludu uczyniono w rzeczywistości rządy klik (zwłaszcza masonerji), sprytnie lud dla własnych celów bałamucących. Dziś, jako forma rządów wedle wzorów XIX w. przeżyła się. Jej zdobycze trwałe: równouprawnienie społeczne, oraz zasadę, że celem władania jest dobro zbiorowości — wzięły w siebie: idea narodu i jego ustrój, gdy przez demokrację do życia politycznego powołane masy poczuły się narodem. W tem znaczeniu rewolucja francuska jest matką nowoczesnych nacjonalizmów. W żargonie masońsko-żydowskim: straszak do walki z ideą narodową. Ponieważ wartości dodatnie demokracji żyją w ruchach narodowych, a słowo samo stało się frazesem bałamutnym, należy usunąć je z dyskusyj.

E t y k a. Normy postępowania wysnute z rozróżnienia dobra i zła, pełnione jako obowiązek dobrowolnie przyjęty. Wiąże się z pojęciem cywilizacji, bo stanowi zawsze jej ośrodek krystalizacyjny, oraz z pojęciem prawa, ale ono tem różne, że obowiązuje pod przymusem. Et. katolicka jedyna ze wszystkich przeznaczona jest dla całej ludzkości i dla niej najstosowniejsza. Z niej część po części winna przechodzić w prawo; postęp życia wytwarzać powinien coraz nowe pola stosowania etyki (np. zawodowa). W imię katolicyzmu musimy zmierzać do wytworzenia etyki narodowej, jako nowego dzia-

łu etyki katolickiej. W niej ocalenie cywilizacji zachodniej.

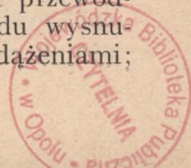
F a s z y z m. Włoski ruch narodowy, który zorganizowawszy się wojskowo zламаł rządy socjalistyczno-masońskie, a potem podjął pracę nad odrodzeniem narodu włoskiego, która ma doprowadzić go do wielkości godnej spadkobiercy starożytnego Rzymu. Pierwszy to wielki krok do odrodzenia cywilizacji zachodniej, rozkładającej się w ciągu XIX w. wskutek działania żydostwa, socjalizmu i masonerji. Jako ustrój włoski — ciągle w stadjum prób i zmian, nie jest też do naśladowania przez innych. W żargonie żydowsko-masońskim: straszak, zniechęcający do surowych rządów dyktatorskich, wrogich parlamentaryzmowi. W odniesieniu do innych narodów: frazes, bo każdy naród musi wytworzyć sobie ustrój własny, odpowiedni swemu charakterowi i warunkom.

F r o n t l u d o w y. Najnowsza forma walki komunizmu z ruchami narodowymi, ustalona na 7 Kongresie Kominternu pod hasłem: „Wszyscy miłośnicy wolności i demokracji łączcie się przeciw faszyzmowi“. Zaprzęga do służby komunizmowi nie tylko socjalizm, masonerję, ale także ludowców, a nawet naiwnych chrześcijan, przez t. zw. komunistów chrześcijańskich (Francja). Sposoby działania: niszczenie świadomości narodowej, chaos moralny i umysłowy, anarchja coraz bardziej krwawa, przejściowe rządy ludowe, a potem „dyktatura proletariatu“ czyli

bolszewizm. W Polsce front ludowy, to głównie front żydowski.

Gospodarstwo narodowe. Działalność polityczno-gospodarcza wszystkich warstw narodu pod kierunkiem rządu narodowego, w imię wspólnego narodowego dobra. W Polsce musi opierać się na zasadach moralnych katolicyzmu. Wymaga u nas obecnie dostosowania się do warunków życia narodu. Główne hasła tej przemiany: złamanie przewagi żydostwa, usunięcie ich z Polski, stworzenie własnego mieszczaństwa, rozwiązanie sprawy bezrobocia przez rozpowszechnienie własności i rozwinięcie polskiej wytwórczości, zwłaszcza drobnego i średniego przemysłu, znaczna redukcja za drogiej maszyny państwowej, podniesienia rolnictwa, zwłaszcza przez kolonizację kresów wschodnich i lepsze wyzyskanie wszelkich bogactw naturalnych dla celów własnego przemysłu, mogącego pochłonąć bezrobocie.

Idea narodowa. Rezultat pracy cywilizacji narodowej, objawiający się w duszach jednostek miłością ku narodowi, decydującą o ich rozwoju i postępowaniu w ciągu całego życia. Mianem idei narodowej określa się potocznie różne przejawy życia takiej jednostki: poczucie nierozzerwalnej łączności z narodem; oddanie swych sił i życia sprawie narodu; przekonanie, że naród jest osobowością historyczną, mającą swe zadania i cele; myśl przewodnia, z wiekowych doświadczeń narodu wysnuta, mająca kierować jego dziejowymi dążeniami;

praca dla ludzkości przez rozwój cywilizacji narodowej. Całe bogactwo treści pojęcia: idea narodowa wykwita z praw Boskich i ludzkich, z dna człowieczej duszy, obejmuje jej wszystkie przejawy i kieruje ku najwyższemu celom, mając w sobie jakby pierwiastek religijny.

Kapitalizm. System gospodarki społecznej, opartej na wolnej grze indywidualnych interesów, wskutek czego kapitały wprzęgnięte w służbę produkcji pozwalają skupiać się własności w niewielu rękach, gdy coraz liczniejsze rzesze dostają się w zależność prawie niewolniczą i popadają w nędzę. Zmowy kapitalistów prowadzą do monopolizacji rynków, a przede wszystkim oddziałują na państwo. Wydziedziczeni buntują się, państwo interwenjuje (zasiłki, roboty publiczne), potem samo staje się bankierem i przedsiębiorcą. W takiej chwili dwie są tylko drogi wyjścia: całkowite upaństwowienie życia, czyli państwo komunistyczne, albo rozpowszechnienie własności, nie maksimum produkcji, ale maksimum pracowników zajętych przy własnych warsztatach, czyli państwo narodowe, mające też i niektóre wielkie fabryki (obrona narodowa).

Komunizm. Stary pomysł radykalnej reformy świata przez wprowadzenie ustroju gospodarczo-społecznego, opartego na wspólnocie wszelkich dóbr i absolutnej równości ludzi, po zupełnem zniszczeniu wszystkiego, co dotychczas istniało. Od połowy XIX w. używa go do swoich celów opanowania świata tajemnicza,

światowa organizacja żydów. „Naukowe“ uzasadnienie żyda Marksa nadało komunizmowi pozór prawdy i religji. Odtąd przy pomocy socjalizmu postępuje rozkład narodów i przygotowanie rewolucji powszechnej; po Rosji bolszewickiej przy pomocy Frontów ludowych oraz przez nie wytworzonej anarchji (Hiszpanja). Wskutek masy żydostwa i bierności społeczeństwa propaganda komunizmu postąpiła u nas znacznie. Tylko organizacja narodu pod narodowymi rządami może nas ocalić.

Kultura. Nieustająca praca jednostki nad wyrobieniem się wewnętrznem na człowieka całkowitego, zdolnego do działania, wolnego od doktryn, twórczego, pełnego wewnętrznych powściągów w interesie zadań celowo wytkniętych, radośnie biorącego na ramiona ciężar, jaki tylko udźwignąć zdoła. Gruntem takiego rozwoju jest uprawa pierwiastkowych władz duszy, zwana też równowagą duchową. Kwiatem, organicznie wykwitłym z kulturalności duszy: czynny i świadomy patryjotyzm (zwany też nacjonalizmem) i takież religijność. Do pełni kultury dochodzi się przez życie zbiorowe, które wprawia w ruch wszystkie instynkty i władze jednostki i ich wszystkich dla swego istnienia potrzebuje.

Masoneria. Tajna organizacja o charakterze międzynarodowym i o niejednolitem kierownictwie. Przygotowała i wyzyskała rewolucję francuską, pod jej hasłami humanitaryzmu i demokracji urządzając Europę w XIX w. dla

swoich istotnych celów: wyzwolin człowieka od wszelkich więzów moralnych i obowiązków, po zniszczeniu religij i narodowości. Cel taki, nie mając oparcia idealnego, sprowadza zwyrodnienie. Masonerja, po zdobyciu wpływów, dając swym członkom poparcie przy zdobywaniu władzy i powodzenia — stała się organizacją użycia i nieprawości. Ściśle współpracuje zawsze z żydostwem i wraz z niem chyli się obecnie do upadku.

Nacjonalizm. Termin naukowy, na oznaczenie tej właściwości życia ludzkiego, że toczy się ono narodami. Także: ruch umysłowy, który, oparłszy się na wiedzy o naturze narodu oraz drogach jego rozwoju, ma za cel uświadomienie sobie własnego narodowego jestestwa oraz zadań wobec własnego narodu. W tem znaczeniu jest rozumowo-politycznem uzupełnieniem dawnego uczuciowego patryjotyzmu. W ostatnich czasach urasta do wielkości całkowitego poglądu na świat, ukoronowanego programem państwa narodowego i wspierającego się na własnej organizacji politycznej. W żargonie żydowsko-masońskim: ekskluzywizm i zaborczość narodów; straszak, służący do rozbicia danego narodu na rzecz żydów.

Naród. Najwyższa wspólnota duchowa, zespolona poczuciem obowiązku wszystkich warstw i jednostek utrzymania wytworzonego i przekazanego przez poprzednie pokolenia dziedzictwa cywilizacyjnego oraz pomnożenia go dla dobra przyszłych pokoleń; osobowość spo-

łeczna, mająca byt realny w duszach jednostek, które tylko współżyjąc z nią mogą się w pełni rozwinąć. Obejmuje całość wszechstronnego życia człowieka, a nadto jest jedyną społecznością przyrodzoną, której jednostka nie wybiera, ale w której się rodzi. Tworzy się sam — z ludu, który zbiorową swą myślą i wolą kształtuje swe dzieje. Przez całe wieki jest tym samym narodem przez świadomość ciągłości celów cywilizacyjnych bieżącej generacji z celami przeszłych i przyszłych pokoleń, przez swą myśl historyczną. Pracuje dla ludzkości tylko przez tworzenie własnej cywilizacji.

Pacyfizm. Dążenie do pokoju. Najmocniejszym jego wyznawcą jest Kościół katolicki. Uznaje on jednak wojnę słuszną i ceni bohaterstwo żołnierskie. Rozumie granice panowania pokoju, a cel jego widzi w powstaniu warunków doskonalenia się jednostek oraz rozwoju cywilizacji społecznej. W żargonie żydowsko-masońskim: dążenie do pokoju przez potępienie wojny choćby najśluszniejszej i uznanie za zbrodnię najwznioślejszego bohaterstwa; wszystko na użytek sfer posiadających, żydowskich i masońskich, czułych na dobra materialne, które wojna niszczy. Ten żydowski pacyfizm należy zwalczać z całych sił w imię potęgi i gotowości bojowej narodu.

Państwo. Przymusowa organizacja współżycia ludności danego kraju i jej stosunku, jako całości, do ludności innych krajów. W czasach najnowszych musi być wyrazem

twórczości określonego narodu. Największą siłę narodu stanowi nie przymus państwowy, ale dobra organizacja społeczeństwa i jego zbiorowa praca. Dlatego państwo narodowe musi wyrzec się szkodliwego i kosztownego etatyzmu i nadmiernego rozrostu i, zatrzymując sobie kierownictwo życia gospodarczo-politycznego, pozostawić społeczeństwu pełną swobodę inicjatywy i pracy. Jako naczelna organizacja życia narodowego, jest strażnikiem najwyższych dóbr narodu w dziedzinie moralnej i jego ambicij historycznych. W swoistych formach własnego państwa znajdują wyraz, religijne i moralne ideały narodu, jego wartości cywilizacyjne i samoistność twórcza.

Polityka. Najwyższa sztuka kierowania losami narodu, wsparta na głębokiej znajomości praw rządzących życiem ludzkości, na rozumieniu mechaniki współczesnego świata, wreszcie na przewidywaniu przyszłości. Najważniejszy jej cel, to wytworzenie rządu zdolnego czuwać nad podstawami organizacji narodu, zachować porządek wewnętrzny, bronić interesów narodu na zewnątrz oraz sprostać gospodarczo-politycznym zadaniom narodowego państwa. Im naród dojrzałszy, tem mocniej współdziała ze swym narodowym rządem. Dobro narodu wymaga, aby obywatele brali udział w życiu politycznem, t. j. odczuwali stan i potrzeby narodu, uczestniczyli w jego pracach i umieli rozróżnić, co korzyść, a co szkodę narodowi przynosi. Pogląd, że polityka jest nikczemnością, to

wykręt przed obowiązkami obywatelskimi, wyrosły z prostactwa moralnego i umysłowego.

Rasizm. Przekonanie o wyższości ludzi pewnej rasy nad innymi. W Niemczech hitlerowskich jest w niektórych kołach oficjalną doktryną o wyższości rasy nordyckiej, stworzonej do panowania nad innymi. Rdzenni Niemcy mają być wszyscy nordykami. Stąd ustawy zakaz małżeństw z osobnikami niższego typu i sterylizacja obciążonych dziedzicznie. Zupełny fałsz! W Polsce półn.-zach. typ nordyczny jest częstszy, niż w Niemczech. Są i Żydzi nordycy (oczywiście mieszańcy). Niema ani jednego narodu jednolitego rasowo. Rasizm jest sprzeczny z katolicyzmem i naukowo nieprawdziwy. Narody łączy nie fizyczna rasa, ale wspólne poczucie narodowe.

Ruska sprawa. Wiąże się ściśle ze sprawą innych grup słowiańskich na kresach wschodnich. Od połowy XIX w. istnieje wśród Rusinów ruch polityczny, zwany ukraińskim, który z tych odrębnych i różnych elementów chce urobić „narod ukraiński“ i utworzyć państwo ze wschodnich ziem Polski, Ukrainy rosyjskiej, Słowaczyny i Bukowiny. Mieszkańcy tych ziem nigdy nie stanowili jednego narodu ani państwa. Słowo Ukraina jest pojęciem geograficznym pochodzenia polskiego i oznaczało ziemie na wschodnich kresach Rzplitej. W tem znaczeniu „ukraińcem“ był np. Słowacki. — Polska ziem, które pozostały pod jej wpływem kulturalnym zdawna i są jej potrzebne, nie

odda. Większość zamieszkujących je grup słowiańskich nie miała i nie ma świadomości narodowej. Należy ich traktować narówni z Polakami i pozyskać dla polskości przez działalność cywilizacyjną i gospodarczą, szanując ich mowę i obyczaj. W ten sposób można też zasymilować wielu Rusinów. Ukraińcy są grupą polityczną, wroga państwowości polskiej i tak ich należy traktować. Równocześnie wzmacniać żywioł polski na wschodzie.

S a m o r z ą d. Sprawowanie władzy, głównie wykonawczej na pewnym obszarze państwa przez społeczeństwo. Rozmiary jego zależą od charakteru narodu i jego historycznego rozwoju. W Polsce odpowiada słusznie pojętej wolności, a współcześnie musi być zastosowany w naszym państwie narodowym, aby powołać do zbiorowej pracy jaknajliczniejsze rzesze ludności i odciążyć zbyt drogie państwo. W tym celu służba w samorządzie musi być pojęta, jako obowiązek, spełniany o ile możliwości bezinteresownie. Musi on otrzymać znaczną swobodę działania w ramach jedynie ogólnego kierownictwa państwa narodowego. Wtedy stanie się znakomitą szkołą obywatelską oraz sposobem podniesienia gospodarczego i kulturalnego całych dzielnic Polski.

U s t r ó j. Wewnętrzne życie społeczeństwa, ujęte w system praw. Najważniejsze jego problemy: rząd, jego powoływanie i działanie, ustawodawstwo, współżycie i współdziałanie warstw społecznych, kontrola działalności rządzących,

wymiar sprawiedliwości. Ustrój jest zmienny, jak życie społeczeństwa, chociaż musi się w nim wypowiadać niezmiennie hierarchja wartości moralnych i politycznych, odpowiadających charakterowi i warunkom życia narodu. Ustrój narodowy, to najpełniejsze organiczne związanie państwa z narodem, najdoskonalsze dostosowanie organizacji państwa do urzeczywistnienia historycznych zadań narodu. W ustroju swoim naród jest władcą jedynym, to znaczy: najwszechstronniejszy rozwój cywilizacji narodowej jest jedynym celem działalności państwa i jedynym uzasadnieniem posiadanych przez państwo uprawnień.

Żydowska sprawa. Najważniejsze zagadnienie współczesnej Polski: klucz wszystkich wielkich zagadnień naszej przyszłości. Dorosła do takiego znaczenia w rozprzężeniu społecznem po wojnach połowy XVII w. i stała się walną przyczyną upadku Polski. W niewoli żydzi służą obcym potęgom, przeszkadzają odradzaniu się narodu pod koniec XIX w., zwalczają powstawanie w tym czasie prawdziwie polskiej polityki. W czasie wielkiej wojny i Konferencji pokojowej przeszkadzają (w części skutecznie) w uzyskaniu historycznych granic. W wolnej Polsce pracują tylko na swoją korzyść. Przewrót, godzący w najbogatszych, jest początkiem końca światowego żydostwa. Broni się ono uporczywie, prąc do rewolucji komunistycznej (Hiszpanja). Popiera w tym celu Fronty ludowe (Francja). Stosuje terror zbrojny,

jako odpowiedź na bojkot gospodarczy (Przytyk).

Co warto czytać.

Książki:

Adam. Istota katolicyzmu.

Balicki Zygm. Egoizm narodowy wobec etyki.

„ Zasady wychowania narodowego.

„ Psychologja społeczna

Bartoszewicz Joachim. Słownik polityczny.

Bielecki Tad. W szkole Dmowskiego.

Dębicki Zdzisław. Iskry w popiołach.

„ Podstawy kultury narodowej.

„ Kryzys inteligencji polskiej.

Didier Stan. Rola neofitów w dziejach Polski.

Dmowski Roman. Myśli nowoczesnego Polaka.

„ Polityka polska i odbudowanie państwa.

„ Zagadnienie rządu.

„ Kościół, naród i państwo.

„ Świat powojenny i Polska.

„ Przewrót.

Doboszyński Adam. Gospodarka narodowa.

Giertych Jędrzej. O program polityki kresowej (sprawa ruska).

„ Za północnym kordem (o Prusach Wschodnich).

Grabski Stan. Państwo narodowe.

Koneczny Feliks. Polskie Logos a Ethos.

„ O wielości cywilizacyj.

Krasnowski Zbigniew. Światowa polityka żydowska.

„ Socjalizm, komunizm, anarchizm.

Krzesiński Andrzej. Tragizm kultury nowoczesnej.

Le Bon Gustaw. Psychologja rozwoju narodów.

Leon XIII. Rerum Novarum (encykl. o sprawie społecznej).

Morawski Kaz. Marjan. Źródło rozbiorów Polski.

Niemojewski Andrzej. Dusza żydowska w zwierciadle Talmudu.

Nowaczyński Adolf. Mocarstwo anonimowe.

Pawlikowski Michał. Okna (zawiera szkic o kulturze narod.).

Pelczar Józef. Masonerja.

Pigoń Stan. Do podstaw wychowania narodowego.

Pius XI. Quadragesimo anno (encykl. o sprawie społecznej).

Popławski Jan Ludwik. Pisma polityczne, 2 t.

„ Szkice literackie i naukowe.

Protokoły Mędrców Syjonu (program i metody światowej polityki żydów).

Rolicki Henryk. Zmierzch Izraela.

Rostworowski Jan. Uprawnienia etyczne nacjonalizmu.

Rybarski Roman. Naród, jednostka i klasa.

„ Przyszłość gospodarcza świata.

„ Przyszłość gospodarcza Polski.

„ Podstawy narodowego programu gospodarczego.

„ Siła i prawo.

Sejda Marjan. Polska na przełomie dziejów,
2 t. (o wojnie światowej i powstaniu
Polski).

Skrudlik Miecz. Masonerja.

Snopek Kaz. Zmienianie nazwisk (przez żydów)

Sobieski Wacław. Walka o Pomorze.

„ Dzieje Polski, 3 t.

Stojanowski Karol. Rasizm przeciw Słowiań-
szczyźnie.

Suchodolski Bohdan. Ideały kultury a prądy
społeczne.

Trzeciak Stan. Mesjanizm a kwestja żydowska.

„ Program światowej polityki żydowskiej.

Wasilewski Zygm. O sztuce i człowieku wie-
cznym.

„ Myśl przebudowy.

„ Na wschodnim posterunku.

„ O życiu i katastrofach cywilizacji naro-
dowej.

„ Współcześni.

„ Dyskusje.

Woroniecki Jacek. U podstaw kultury kato-
lickiej.

Wybranowski Kaz. Dziedzictwo (o masonerji).

Zarzecki Lucjan. Wychowanie narodowe.

Zieliński Tad. Hellenizm a judaizm.

Czasopisma:

Myśl Narodowa, tygodnik wych. w Warszawie.

Głos, tygodnik wych. w Poznaniu.

Kultura, tygodnik wych. w Poznaniu.

Młodzież katolicka, dwumiesięcznik wych. w
Warszawie.

Tygodnik Polityczny Warsz. Dziennika Narodowego.

Walka z komunizmem, 4 t. z lat 1929—1932:
Przegląd Wszechpolski, lata 1895—1905 i 1921
—1925.

Stowarzyszenia Akademickie na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Uniwersytet Jagielloński jest najstarszą wyższą uczelnią w Polsce. Założony przez Kazimierza W. istnieje, z pewnemi przerwami, od r. 1364. W dziejach swoich przechodził okresy świetności, kiedy napływała do niego licznie młodzież z obcych krajów. Po zmiennych kolejach staje się w II połowie XIX wieku znów ostoją polskiej nauki, zjeżdża do niego młodzież z innych zaborów. Do dziś zachował wśród uniwersytetów polskich stanowisko przodujące, nie tylko dzięki pięknej tradycji, ale też dzięki wysokiemu poziomowi naukowemu.

Posiada 5 wydziałów: Teologiczny; Prawa wraz ze Szkołą Nauk Politycznych; Lekarski wraz ze Studium Wychowania Fizycznego i Uniwersytecką Szkołą Pielęgniarek i Higjenistek; Filozoficzny wraz z Oddziałem Farmaceutycznym i Studium Pedagogicznym; Rolniczy wraz z Wyższym Naukowym Kursem Spółdzielczym i Kursem Ogrodniczym.

STOWARZYSZENIA IDEOWE.

Koło Twórczości Narodowej.

Największym czynem i najszlachetniejszą ambicją narodu jest stworzenie rodzimej cywilizacji i przysłużenie się w ten sposób ludzkości, którą jest zbiorem tworzących narodów. We

własnej cywilizacji, obejmującej wszystko co naród stworzył od rzeczy najdrobniejszych do największych, wypowiada się jego postawa moralna, uzewnętrznia się stosunek człowieka do siebie samego, innych ludzi, przyrody, Boga. Jest ona widowym znakiem istnienia narodu. Bez cywilizacji niema narodu.

Polacy stworzyli wiekową pracą swoją rdzenną cywilizację, opartą o katolicką moralność; jest ona naszym największym wspólnym dobrem. Dziś grozi jej poważne niebezpieczeństwo, gdyż pierwiastki obce, przede wszystkim żydowskie, a w niektórych kołach rosyjskie, zupełnie sprzeczne z naszą postawą moralną, wtargnęły do polskiej cywilizacji. Działają przez literaturę, naukę, publicystykę, przez wpływ inteligencji żydowskiej, wreszcie przez karygodne współżycie naszego społeczeństwa z żydami, a często poddanie się ich kierownictwu, co jaskrawo występuje w socjalizmie i komunizmie. Niszcząc — nieraz przy pomocy nieświadomych rz czy Polaków — naszą cywilizację, żydzi dążą przez to do zniszczenia katolickiego narodu polskiego. Najsilniejszy atak godzi w inteligencję, jako przewodzącą życiu społeczeństwa. Cóż z nas zostanie, jeśli będziemy myśleć cudzemi myślami, mierzyć wszystko cudzemi pojęciami moralnymi, odczuwać na obcy sposób?

Podjęcie świadomych usiłowań na polu cywilizacji narodowej, przysparzanie jej nowych wartości i obrona przed niebezpieczeństwami jest zadaniem Koła Twórczości Narodowej.

Spełnia je w miarę sił i w tej dziedzinie, która jest pracy młodzieży akademickiej najbliższa: moralnej, umysłowej i artystycznej. Gdy powszechnie rozumie się już konieczność rozbudzenia własnego życia gospodarczego, zbyt lekceważy się potrzebę wytworzenia rdzennie polskiego życia moralnego, umysłowego i artystycznego. Żydowski sklepikarz jest dla naszej przyszłości niebezpieczny, ale niebezpieczniejszy jest żyd poeta, dziennikarz, uczony — wychowujący Polaków. Groźny jest terrorysta komunistyczny, ale groźniejszy komunistyczny pisarz czy publicysta, burzący porządek moralny w duszach. Uświadomienie tych niebezpieczeństw całemu społeczeństwu, a przede wszystkim młodzieży akademickiej jest pierwszym zadaniem Koła Twórczości Narodowej. Dalszem jest podjęcie badań nad rozwojem polskiej cywilizacji i naszym charakterem narodowym, badań zbiorowych, które dadzą większe wyniki od indywidualnych usiłowań, pomogą zrozumieć przeszłość, a przez to ułatwią szukanie dróg w przyszłość. Wreszcie wychowanie we wszystkich dziedzinach pracowników, świadomie dążących do oparcia całego naszego życia na podstawach polskich, rodzimych, umiejących znaleźć w narodzie żywe źródło wszelkiej twórczości.

Młodzież Wszechpolska.

Przemiany ideowe w naszym społeczeństwie następują szybko. Z chaosu poglądów wyłania

się stanowczo wspólne założenie polityczne: naród. Wokół niego i przeciw — organizuje się walka o przyszłość Polski. Niechętni, lub nawet wrogo dotąd usposobieni względem idei narodowej przejrzeni, lub bliscy są przejrzenia.

Ten fakt zobowiązuje wiernych wyznawców idei narodowej do objęcia komendy nad nowemi zastępami, garnącemi się pod sztandary narodowe. Na uniwersytecie musi spełnić to zadanie Młodzież Wszechpolska. Pracując już lat 14 jako organizacja narodowa, wyznając bez zastrzeżeń ideę narodową, walcząc o nią ustawicznie, zbliżała się dotąd i współpracowała z innemi organizacjami, które wyznawały tylko fragmenty idei narodowej. Dziś minął czas popołowiczności. Idea narodowa podzieliła kraj i Europę i świat cały: za lub przeciw. Organizacje pośrednie wszędzie znikły już lub znacznie osłabły. Na uniwersytecie Młodzież Wszechpolska została jedyną organizacją narodową, co dowodzi, że wyznawcy idei narodowej organizują się w polskim młodem pokoleniu lepiej od wrogów.

Jej założenia ideowe tkwią w religji i moralności katolickiej, skąd wypływa obowiązek służby narodowi, co równoznaczny jest dziś z walką o wykonanie wielkiego programu przebudowy całego życia polskiego, programu opartego na istotnych, niezłomnych wartościach dziejowej przeszłości narodu, a wysnutego ze świadomości istoty narodu, z jego pragnień i zadań, z jego obecnych potrzeb i niebezpieczeństw. Cel

pracy Młodzieży Wszechpolskiej, jak i całego narodowego pokolenia ujawnia hasło: Wielka Polska! Po niem rozpoznaje się dziś Polaków.

W rozłamie dokonanym dziś wśród ludzi przez ideę narodową, w rozłamie między obrońcami cywilizacji zachodniej, rzymsko-katolickiej, a jej śmiertelnymi wrogami — Polakiem ma prawo zwać się tylko ten, kogo hasło: Wielka Polska porywa do walki o sprawy ważniejsze niż życie ludzkie, niż spokój osobisty, i kto po męsku staje w szeregach Obozu Narodowego, choćby wbrew swoim dotychczasowym towarzyszom ideowym, którzy wolą się błąkać dalej; choćby zlekceważywszy swe odmienne poglądy w sprawach drugorzędnych.

Młodzież Wszechpolska jest na uniwersytetach organizacją Obozu Narodowego. Walczy o wprowadzenie w życie jego programu. Wychowuje młodzież akademicką do wypełnienia czekających ją wielkich zadań inteligencji narodowej. Wedle sił współpracuje nad rozwijającym się ciągle w walce życia ustrojem polskiego państwa narodowego i wszelkimi zagadnieniami związanymi z jego bytem. Działa przy pomocy zebrań, odczw, własnej prasy i różnych imprez propagandowych. Oddziaływuje na opinię polskiej młodzieży akademickiej i ma szlachetną ambicję przewodzić jej życiu ideowemu.

W nowym roku szkolnym w szeregach Młodzieży Wszechpolskiej znaleźć się powinni wszyscy akademicy-Polacy, miłujący naród i biorący żywy udział w jego życiu, aby zbio-

rowym wysiłkiem poprzeć wielką pracę Obozu Narodowego, która wyraża się hasłem: Wielka Polska!

L o k a l: Rynek Główny 6, II schody, I p.
Tel. nr. 120-76.

Akademickie Sodalicje Marjańskie.

Stawiają sobie jako cel — wspólny ze wszystkimi sodalicjami — by przez gorące nabożeństwo, cześć i miłość dla N. M. Panny i pod Jej opieką wyrobić młodzież sodalicyjną na „wybitnych chrześcijan szczerze szukających stosownie do stanu swego tak własnej doskonałości, jak też zbawienia i udoskonalenia bliźnich, a dzielnie w obronie Kościoła Chrystusowego przeciw jego wrogom walczących“. Stąd wynikają specjalne zadania Sodalicyj Akademickich, a mianowicie: pogłębianie i ugruntowywanie katolickiego światopoglądu oraz podnoszenia poziomu moralnego u członkiń i członków, — potęgowanie życia etycznego w najbliższym otoczeniu akademickim i wszędzie tam, gdzie istnieje możliwość pracy w tym kierunku bez uchybienia swym obowiązkom stanowym, — obrona idei katolickiej w życiu akademickim, — krzewienie prawdziwej przyjaźni, organizowanie życia koleżeńskiego oraz wzajemnej pomocy koleżeńskiej, zarówno w dziedzinie naukowej jak i materialnej.

Realizowanie powyższych celów i zadań odbywa się zapomocą następujących środków: 1)

wspólne i indywidualne praktyki religijne, ze szczególnem uwzględnieniem kultu N. M. Panny, 2) zebrania, 3) sekcje, biblioteka i czytelnia, 4) prowadzenie pomocy materialnej, 5) wystąpienia nazewnątrz i współdziałanie z innymi organizacjami katolickimi.

Sodaliczja Marjańska Studentek U. J.

Zebrania poprzedzone wspólną Mszą św. odbywają się co miesiąc. Zasadniczo cała praca ogniskuje się w sekcjach. S. Eucharystyczna pogłębia życie wewnętrzne przez cześć Chrystusa Utajonego w Najśw. Sakramencie. S. Wykształcenia Religijnego pogłębia wiadomości z dziedziny wiary i moralności, oraz orientuje we współczesnych zagadnieniach etyczno-społecznych. S. Społeczna, szerzy ideę sodalicyjną, za pomocą akcji społecznej teoretycznej (omawianie współczesnych zagadnień społ. dla wyrobienia katolickiego światopoglądu w tych sprawach) i praktycznej: charytatywnej w szpitalach krakowskich oraz oświatowej za pomocą bibliotek ulicznych i Nauk Instytutu Katolickiego. W ub. r. na placówkach szpitalnych i ulicznych wypożyczono 45.952 osobom 99.840 książek. S. Organizacyjna zajmuje się techniczną stroną życia sodalicyjnego oraz pracuje nad zbliżeniem towarzyskiem członkiń. S. Chóru, przygotowuje pieśni na nabożeństwa sodalicyjne. S. Samopomocowa udziela pomocy materialnej w postaci pożyczek. Co roku urządza Sodaliczja dwie serje rekolekcyj zamknię-

tych oraz we Wielkim Poście rekolekcje dla ogółu studentek.

Lokal sodalicyjny mieści się w klasztorze SS. Urszulanek, Starowiślna 7. Dyżury codziennie 19—20 g.

Sodalicja Marjańska Akademików U. J.

Praktyki religijne polegają na miesięcznych nabożeństwach ze wspólną Komunią św., adoracjach Najśw. Sakramentu, rekolekcjach zamkniętych i pracy w Sekcji Eucharystycznej (referaty w sprawach związanych z praktyką życia wewnętrznego, Kółka Komunii Św. Wynagradzającej, Kółka Żywego Różańca, Apostolstwo Modlitwy).

Zebrania ogólne odbywają się dwa razy w miesiącu. Praca sekcyjna odbywa się w sekcjach: Eucharystycznej, Wykształcenia Religijnego, Społecznej (rozpatrywanie zagadnień społecznych na podstawie encyklik), Charytatywnej (współpraca z Konferencją św. Jana Kantego i Arcybiskupim Komitetem Ratunkowym), następnie w Sekcjach Pracy Naukowej: Humanistycznej, Prawniczej i Przyrodniczo-Lekarskiej. Biblioteka liczy 1200 dzieł, czytelnia 18 czasopism. S. Samopomocowa zarządza domami sodalicyjnymi (I przy ul. Kanoniczej 14, II przy Al. Mickiewicza 31), udziela pożyczek, przyznaje stypendja w naturze (mieszkanie i utrzymanie), opiniuje podania o stypendja na wyjazd zagranicę z fundacji im. Kr. hr. Potockiej, urządza zebrania towarzyskie i imprezy dochodowe.

Do tradycyjnych wystąpień nazewnątrz należą: Inauguracja roku pracy. Akademje Marińskie i Charytatywne, Zbiórki odzieży dla bezrobotnych, nabożeństwa dla chorych oraz odczyty na uniwersytecie, wszystko wspólnie z Sodal. Studentek.

Sekretariat mieści się w Domu Sodalicyjnym Kanonicza 14, tel. 146-43. Dyżury codziennie g. 13—14 i 20—21.

Akademicki Związek Promienisty.

Celem Związku Promienistego jest uchrześcijanienie wszystkich dziedzin życia ludzkiego; wprowadzenie w osobiste życie członków jakoteż w życie całego Związku zasad i przykazań Chrystusowych i wychowanie przez to chrześcijan czynnych, społecznych, oddanych z całym przekonaniem akcji katolickiej. Członkiem jego może być każdy akademik-katolik, kobieta i mężczyzna. Będąc stowarzyszeniem religijnym jest równocześnie organizacją cywilną, świecką, której działalność jest zwrócona ku ludziom świeckim. Zaczynając swą działalność od życia osobistego członków, stara się urobić typ człowieka pracy, wroga bierności i lenistwa, silnego wolą i wysokim poziomem życia etycznego. Pielęgnuje głęboki kult Chrystusa, wytwarza żywy, oparty na miłości i zrozumieniu, stosunek do Nowego Testamentu, jako nieodstępnego towarzysza każdego dnia w życiu. Tak urobioną jednostkę chce wprowadzić w życie

rodziny, narodu i państwa i nadać im oblicze katolickie. Stara się działać nazewnątrz przez tworzenie silnych ognisk życia religijnego, naukowego, artystycznego, społecznego i t. d., wreszcie przez pracę społeczną swych członków. Posiada własny ośrodek w Katolickim Domu Akademickim; prowadzi wśród swych członków działalność samopomocową.

Lokal przy pl. Jabłonowskich 1. Dyżury g. 14—15.

Stowarzyszenie Katolickiej Młodzieży Akademickiej „Odrodzenie“

Założone w 1919 r., posiada koła we wszystkich miastach uniwersyteckich; jest organizacją ideowo-wychowawczą. Celem Odrodzenia jest wychowanie w duchu ideologii pełnego, świadomego i realizowanego w życiu katolicyzmu. Uważając okres życia akademickiego za przygotowanie do przyszłej akcji politycznej przez urobienie chrześcijańskiego światopoglądu i charakteru, choć nie jest organizacją polityczną, zajmuje się problemami aktualnymi, szukając dla nich możliwie najlepszych, katolickich rozwiązań.

Oto program Odrodzenia: w życiu międzynarodowym pokój chrześcijański oparty na wzajemnej miłości narodów; w życiu narodowo-państwowym, silny patriotyzm, poczucie wartości własnej kultury narodowej, ale ze zro-

zumieniem jej ogólnoludzkiej wartości; uznaje wagę kwestji żydowskiej i konieczność jej rozwiązania zgodnie z etyką katolicką; w życiu społeczno-gospodarczem dąży do nowego ustroju chrześcijańskiego, korporacyjnego, opartego na sprawiedliwości społecznej i miłości bliźniego, przeciwstawia się zarówno komunizmowi jak i faszyzmowi, które są przeciwne wolności człowieka; życie rodziny i jednostki opiera na zasadach chrześcijańskich; najwyższym celem człowieka, któremu wszystko musi być podporządkowane, jest zbawienie duszy, a drogą do niego rozwój osobowości człowieka.

Działalność swoją prowadzi Odrodzenie na 3 terenach: a) życie wewnętrzne, religijne (ruch liturgiczny i rekolekcyjny); b) kształcenie światopoglądu chrześcijańskiego; c) praca społeczna, charytatywna i oświatowa. Koło koleżanek zajmuje się zagadnieniami kobiecymi. Odrodzenie urządza corocznie Tygodnie Społeczne Młodej Inteligencji Katolickiej, poświęcone omówieniu jednego z aktualnych problemów. Współpracuje ze wszystkimi akademickimi organizacjami katolickimi, z Akcją Katolicką i z katolicką młodzieżą całego świata, należąc do Międzyn. Federacji Katolickich Studentów „Pax Romana”. Organem Odrodzenia jest miesięcznik „Odrodzenie”. Hasłem: Oddać Polskę Chrystusowi!

Lokal mieści się przy ul. Straszewskiego,
18 a.

Koła Misjologiczne Akademików i Akademiczek.

Są to organizacje naukowe oparte o ideowe podłoże. Celem ich jest szerzenie wśród członków i ogółu inteligencji wiedzy o misjach i pomoc misjom — materialna i moralna. Na zewnątrz propagują ideę misyjną przez urządzenie publicznych odczytów, tygodni misjologicznych i artykuły w prasie. Członkowie zdobywają wykształcenie misjologiczne na zebraniach, gdzie wygłaszane są referaty przez członków i zaproszonych gości. Do dyspozycji członków oddana jest bogata biblioteka misyjna i czytelnia, obejmująca kilkadziesiąt czasopism polskich i zagranicznych.

Ruch misyjny w Polsce jeszcze nie dorównał ruchowi na Zachodzie, gdzie rządy nawet niechętnie katolicyzmowi rozumieją znaczenie misyj katolickich i popierają je, a społeczeństwo spieszy z pomocą. Polska katolicka nie może pozostać wtyle! Kierownictwo ruchu musi objąć inteligencja. Trudno wyobrazić sobie katolika, któryby się nie interesował szerzeniem wiary wśród pogan. Spodziewamy się, że szeregi nowych członków zasili Koła, zwłaszcza że w listopadzie 1936 r. odbędzie się w Krakowie ogólnopolski zjazd misyjny inteligencji, połączony z uroczystością dziesięciolecia Koła Misjologicznego Akademików U. J.

Lokal Kół mieści się przy ul. Kanoniczej 3, dyżury codziennie g. 17—20.

Polskie Korporacje Akademickie.

Idea korporacyjna zrodziła się w Polsce około ćwierci XIX w. Rozrzucone po zagranicznych uniwersytetach, stają się w ciągu tego wieku ogniskami życia narodowego. Walczą z wynarodowieniem, biernością i rozkładem moralnym, biorą udział w walkach przeciw zaborcom. Z obcych form organizacyjnych wyrósł swoisty typ korporacji polskiej o kierunku społecznym, ujawniającym się w ideologii służby całemu narodowi. W czasie wojny światowej przenoszą się na uczelnie w kraju i biorą czynny udział w wojnach polskich od 1918 r.

W państwie polskim zaczyna się ich znakomity rozwój we wszystkich środowiskach akademickich; niebawem łączą się w Związek Polskich Korporacyj Akademickich. Utrzymują nadal charakter narodowy i społeczny, podejmują pracę wśród robotników, opiekę nad opuszczonemi dziećmi i t. d. Na duże przeszkody natrafiają w Krakowie, w środowisku przeżartem tradycją szkodliwych dla narodu i państwa wpływów stańczykowskich i socjalistycznych. Mimo przeszkód ze strony wrogów jakiegokolwiek organizowania się pod sztandarami narodowemi, korporacje znalazły wśród młodzieży akademickiej uznanie i rozwinęły się pomysłnie. Zaczęła Akademia Górnicza.

Korporacje są kadrą ludzi, która w terenie akademickim jako *activitas*, po opuszczeniu zaś uczelni w życiu całego narodu jako fili-

sterjat będzie zawsze realizowała ideę siły i spistości państwa polskiego, będzie walczyć wszędzie z wpływami destrukcyjnymi, godzącymi w wielkość Rzeczypospolitej. Deklaracja ideowa, wspólna wszystkim korporacjom mówi: Celem życia każdego korporanta jest praca dla Polski, dla jej wielkości i potęgi. Dobro Narodu i Państwa jest dla Niego najwyższem prawem, miarą wartości moralnej, drogowskazem postępowania. — Pracę dla Polski pojmuje korporant, jako pracę dla całego Narodu. Przeciwwstawia się on wszelkim prądom i dążeniom, które ponad interes Narodu i Państwa, jako całości, wynosić pragną interesy osobiste, partyjne i klasowe. — Korporant zdaje sobie sprawę z niebezpieczeństw obcych żywiołów, które grożą zatraceniem przez Najjaśniejszą Rzeczpospolitą jednolitego narodowego charakteru. Wszędzie i zawsze staje on w obronie polskości, zarówno w dziedzinie dóbr duchowych, jak i materjalnych. — W korporacjach panuje duch demokratyzmu, łączności braterskiej, równości. Korporant nie może wynosić się ponad innych spowodu swego urodzenia, majątku, stanowiska. Każdy Polak jest dla niego bratem“.

W myśl tych wskazań na terenie wyższych uczelni dobrze i skutecznie pełnią swe cele wychowawcze.

Polskie Korporacje Akademickie U. J.

„Akropolia“, „Corolla“, „Lauda“, „Arcadia“, „Praetoria“ (międzyuczelniana), „Capito-

lia“, „Palestra“ (prawnicza), „Vesalia“ (medyczna), „Vratislavia“.

Adresy lokali i inne informacje na tablicy ogłoszeń w Collegium Novum, w hallu.

STOWARZYSZENIA SAMOPOMOCOWE.

Bratnia Pomoc Studentów U. J.

Powinien do niej należeć każdy student(-ka) U. J., narodowości polskiej, wyznania chrześcijańskiego. Posiada dwa domy akademickie: I-szy przy ul. Jabłonowskich 10—12, II-gi przy alei 3-go Maja 5, dwie kolonje letnie: w Pławnej i Szczawnicy, udziela pożyczek, prowadzi własną kuchnię i sklep w I. Domu. Dyżury Zarządu codziennie, godz. 13—14 w I. Domu; telefony 105-57 (I Dom) i 181-90 (II Dom).

Bratnia Pomoc Medyków U. J.

Jedynem stowarzyszeniem skupiającem i reprezentującym młodzież studującą na Wydziale Lekarskim jest „Bratniak Medyków“. Kładąc na czele swej działalności akcję samopomocową, prowadzi szereg agend, mających na celu niesienie koleżeńskej pomocy materialnej i naukowej swoim członkom. Dla użytku członków posiada przy ul. Grzegórzeckiej 20. własny „Dom Medyków“, stojący w niewielkiej odległości od klinik i szpitali, urządzony dostatnio i estetycznie. Mieszkańcy mają dla swej wygody kuchenki gazowe, zakład fryzjerski, łazienki, a dla przyjemności czytelnię dzienników i czasopism, bilard, ping-pong, pia-

nino. Na miejscu znajduje się też fachowci według wszelkich wymagań higieny prowadzona kuchnia, która wydaje po przystępnych cenach 3 razy dziennie posiłki. Niezamożni członkowie B. P. M. korzystają z pomocy finansowej referatu pożyczkowego w postaci pożyczek krótkoterminowych, mieszkań oraz obiadów stypendjalnych. Kolegom, nie mogącym sobie kupić podręczników z własnych funduszy, wypożycza je biblioteka, zaopatrzona w najnowsze dzieła naukowe, umożliwiając im w ten sposób normalną pracę naukową i przygotowanie się do egzaminów. Wszelkie podręczniki dla wszystkich lat Wydziału Lekarskiego oraz wszelkie naukowe pomoce lekarskie można nabywać w Księgarni B. P. M., mieszczącej się w Domu Med.; Księgarnia, kierując równocześnie akcją wydawniczą, oddaje członkom książki i pomoce naukowe po cenach kosztów własnych. Najmłodszą agendą jest, znajdujący się także w Domu Med., sklepik, zaopatrzony we wszelkie najpotrzebniejsze artykuły życia codziennego, kolonialno-spożywcze, galanterijne i t. d., po cenach niższych od cen w sklepach prywatnych. Dyżury Zarządu, na których przyjmuje się zapisy członków, odbywają się codziennie w Domu Medyków, ul. Grzegórzecka 20, godz. 13,15—14,15. tel. 162-58.

Polskie Stowarzyszenie Studentek U. J. »Jedność«.

„Jedność“ jest najstarszą organizacją samopomocową żeńską w Polsce (rok założenia

1910). Grupuje ona studentki narodowości polskiej, chrześcijanki. Celem stowarzyszenia jest ułatwianie studjów uniwersyteckich niezamożnym koleżankom i wytworzenie koleżeńskiegospółżycia studentek. Do dyspozycji swych członkiń posiada mieszkania w domu przy pl. Jabłonowskich 3, łącznie na przeszło 70 miejsc w pokojach dwu — i czteroosobowych; opłata miesięczna za miejsce w pokoju 18 względnie 14 zł. W tym samym domu na parterze mieszczą się biura Zarządu i jadalnie. Kuchnia stowarzyszenia wydaje smaczne, zdrowe i tanie posiłki. Stowarzyszenie udziela również swym członkiniom pomocy za pośrednictwem pożyczek krótko i długo terminowych oraz stypendyjnych obiadów i mieszkań. Bolączką stowarzyszenia była dotychczas mała ilość mieszkań w domu, nie mogąca zaspokoić zapotrzebowania studentek. Zaradzi temu budowa nowego domu, rozpoczęta przed kilkoma tygodniami na własnej parceli przy ul. Reymonta. Nowy dom pomieści 150 mieszkanek w pięknych i wygodnych pokojach oraz będzie posiadał dużą salę jadalną i czytelnianą. Obok akcji samopomocowej troszczy się „Jedność“ o życie towarzyskie i kulturalne koleżanek, posiadając czytelnię czasopism polskich i zagranicznych, urządzając dancingi, zabawy, odczyty i t. p.; w lecie prowadzi za niską opłatą kolonje wypoczynkowe, zazwyczaj w górach. Każda koleżanka-Polka winna zapisać się do „Jedności“. Jeśli sama nie potrzebuje pomocy, niech swą

wkładką lub pracą pomoże innym i przyczyni się do rozwoju tego pożytecznego stowarzyszenia. Dyżury Zarządu codziennie, godz. 13-14, w domu przy pl. Jabłonowskich 3, parter; telefon 157-33.

Bratnia Pomoc Teologów U. J.

jest stowarzyszeniem samopomocowem studentów Wydziału Teologicznego. Powstała w r. 1925 z połączenia się Bratnich pomocy seminarjów duchownych: krakowskiego, częstochowskiego i śląskiego. Działalność swą prowadzi przy pomocy 3 sekcji (krakowskiej, częstochowskiej i śląskiej), stanowiących dla siebie odrębne jednostki administracyjne, które we własnym zakresie prowadzą zgodnie z dyrektywami prezesa agendy sklepikowe, manufakturowe i książkowe. Niesie pomoc materialną uboższym kolegom przez udzielanie krótko i długoterminowych pożyczek oraz pożyczek dla poratowania zdrowia i przez doraźną pomoc finansową w nadzwyczajnych wypadkach. W okresie wakacyj letnich urządza kolonje zdrowotno-wypoczynkowe. Ponadto B. P. T. stara się o współdziałanie z innemi stowarzyszeniami samopomocowemi na wyższych uczelniach, by przez tę łączność móc zachować jednolitość w pracy dla dobra potrzebujących pomocy i poparcia kolegów. Lokal B. P. T. mieści się przy ul. Bernardyńskiej 3.

Stowarzyszenie Akademików Górnoślązaków „Silesia“.

„Silesia“ jest stowarzyszeniem samopomocowym, grupującym studentów U. J. pochodzących z Górnego Śląska. Przychodzi z pomocą swym członkom przez udzielanie pożyczek, pośredniczy przy otrzymywaniu praktyk wakacyjnych i opinuje podania do Śląskiej Pomocy Naukowej i do innych instytucyj. Rozwija życie kulturalne wśród członków i zapoznaje ich z najaktualniejszymi zagadnieniami naukowo-społecznymi przez urządzenie wieczorów dyskusyjnych i odczytów. Celem nawiązania ściślejszych węzłów koleżeńskich urządza imprezy towarzyskie, zwiedzanie zakładów przemysłowych, wystaw oraz wspólne wycieczki. Każda koleżanka i każdy kolega z Górnego Śląska, jeśli chce w czasie studjów znaleźć w potrzebie koleżeńską pomoc i żyć w miłej i serdecznej atmosferze, niech się zapisze do S. A. G. „Silesia“. Dyżury ogłoszone są na własnej tablicy w Coll. Novum.

Domy Akademickie.

Prócz wymienionych domów, będących własnością stowarzyszeń samopomocowych, istnieje kilka innych, które są dostępne dla studentów wszystkich wyższych uczelni w Krakowie.

Bursa Akademicka pochodzi z fundacji Zbigniewa Oleśnickiego, który w r. 1453 założył Burzę „Jeruzalem“. Posiada wystawiony niezbyt dawno budynek przy ul. Garbarskiej

7 a, w którym mieszka 116 studentów. Mieszkania przyznawane są studentom niezamożnym i robiącym dobre postępy w studjach. Zarządza nią Senat Akademicki U. J. za pośrednictwem Senjora, którym jest jeden z Profesorów mieszkający w Bursie. Tel. 174-30.

Katolicki Dom Akademicki, położony przy pl. Jabłonowskich 1, posiada kilkadziesiąt pokoi mieszkalnych, kuchnię, świetlicę i salę odczytową. Wybudowany w znacznej mierze ze składek społeczeństwa ma być ośrodkiem i oparciem dla katolickiej młodzieży akademickiej, tel. 171-80.

Dom Śląski, wybudowany niedawno staraniem Polskiego Związku Zachodniego, pozostaje pod jego zarządem. Przeznaczony jest przede wszystkim dla młodzieży akademickiej, pochodzącej ze Śląska polskiego, lub z tych jego części, które leżą poza granicami Polski. Stoi przy ul. Pomorskiej 2.

STOWARZYSZENIA NAUKOWE.

Koło Polonistów Studentów U. J.

Wśród kół naukowych Uniwersytetu jest jednym z najstarszych (istnieje od r. 1897), najruchliwszych i najbogatszych. Grupuje studentów polonistyki i sławistyki. Celem jego jest niesienie pomocy naukowej członkom, organizowanie ich życia towarzyskiego, szerzenie kultury literackiej wśród młodzieży akademickiej i starszego społeczeństwa. Biblioteka koła liczy przeszło

3000 dzieł w 5000 tomów, zawiera szereg książek rzadkich, nieznajdujących się w innych księgozbiorach krakowskich. Zaopatrzona jest w podręczniki do wszystkich egzaminów na polonistycę, posiada wszechstronny dział naukowy i beletrystyczny. Czytelnia dostarcza bieżących i dawniejszych numerów polskich czasopism naukowych, literackich i popularnych. Sekcje: literacka i językowa organizują zebrania naukowe z referatami i urządzają stałe repetytorja przedegzaminacyjne. Sekcja towarzyska urządza wycieczki po zabytkach Krakowa, muzeach, wystawach sztuki i t. p. W karnawale odbywają się jej staraniem zabawy i herbatki koleżeńskie. Sporadycznie zajmuje się też Koło sprzedażą podręczników i dzieł naukowych, organizuje wycieczki na zjazdy naukowe. Działalność ogólna polega na licznych imprezach publicznych, jak odczyty zaproszonych uczonych, wieczory autorskie wybitnych pisarzy, parlamenty dyskusyjne i t. p. Mają one w Krakowie ustaloną sławę dzięki znakomitemu doborowi prelegentów. Lokal koła mieści się przy ul. Jagiellońskiej 20, III p.

Koło Historyków Studentów U. J.

jest stowarzyszeniem naukowym studentów historii. Pomaga swym członkom w zawodowym kształceniu się, informuje o postępach wiedzy historycznej, rozbudza zamiłowania naukowe, ułatwia samodzielną pracę badawczą, wreszcie

ogniskuje współżycie koleżeńskie. Posiada bibliotekę zawierającą ok. 3500 tomów i uzupełnianą stale nowymi wydawnictwami; szczególnie obszerny dział stanowią w niej podręczniki i skrypty do egzaminów, wydawane nakładem koła. Czytelnia obejmuje wszystkie bieżące polskie czasopisma historyczne. Koło służy informacjami dla rozpoczynających studia, prowadzi kursy przygotowawcze do egzaminów, organizuje zebrania naukowe z referatami, publiczne odczyty, wycieczki naukowe po bibliotekach i archiwach. Dbą również o życie towarzyskie członków, urządza herbatki zapoznawcze, tradycyjne mikołajki i zabawy. Organizuje wycieczki w bliższe i dalsze okolice. Podejmuje zbiorowe prace naukowe. W bieżącym roku przystępuje koło do wydania 4-go zeszytu czasopisma „Historja“ z artykułami członków kół historycznych wszystkich polskich uniwersytetów. Koło mieści się w Coll. Novum II p.

Koło Filologiczne Uczniów U. J.

Jest kołem naukowym filologów klasycznych, istniejącem od r. 1885. Służy swym członkom wszelkiego rodzaju pomocą naukową i ułatwieniami studjów, Posiada dużą bibliotekę, liczącą około 3.500 tomów, w kilku językach, zaopatrzoną obficie w podręczniki potrzebne do egzaminów. Sekcja naukowa urządza zebrania z referatami członków i objaśnianiem dzieł, pisarzy klasycznych. W okresie egzaminacyj-

nym odbywają się repetytorja z wiadomości potrzebnych do egzaminów. Sekcja towarzyska urządza wspólne wycieczki, zebrania i zabawy. Kółko dostarcza również studentom skryptów i sprzedaje dzieła naukowe.

Lokal Kółka znajduje się przy ul. Piłsudskiego 4, II. p.

Koło Romanistów Uczniów U. J.

Koło Romanistów jest organizacją o charakterze naukowym, jednoczącą studjujących literatury romańskie. Celem jego jest niesienie członkom możliwie największych udogodnień w związku z ich studjami. Udostępnia im własną bibliotekę, posiadającą dzieła naukowe i literackie, potrzebne do przygotowania się do egzaminów oraz czasopisma francuskie. Sekcja naukowo-literacka urządza posiedzenia z referatami z zakresu kultur romańskich. W bieżącym roku będzie kontynuowany cykl wykładów dla szerszego ogółu, rozpoczęty z końcem r. ub. Sekcja towarzyska urządza wspólne wycieczki oraz zebrania rozrywkowe i herbatki. Zarząd koła ułatwia członkom korzystanie z kursów języka francuskiego na bardzo dogodnych warunkach. Koło mieści się w Seminarjum Romańskiem, Coll. Novum, II. p.

Akademickie Towarzystwo Słowiańskie.

Łączy studentów wszystkich wydziałów U. J. celem zapoznawania ich z życiem i kulturą narodów słowiańskich oraz nawiązywania ści-

ślejszej łączności ze środowiskami akademickimi w innych państwach słowiańskich. Gdy stosunki polityczne między temi państwami niezawsze układają się pomyślnie, stara się przyczynić do utrzymania łączności kulturalnej i utworzenia z narodów słowiańskich wielkiej i wspólnej potęgi kulturalnej. Służy swym członkom biblioteką, zaopatrzoną w książki i czasopisma w różnych językach słowiańskich. Przyjmuje wycieczki młodzieży z państw słowiańskich i ułatwia swym członkom wyjazdy do tych państw.

Lokal Towarzystwa mieści się przy ul. Jagiellońskiej 20, III. p.

Inne stowarzyszenia naukowe.

Wydział Teologiczny: Koło Biblistów — pl. Jabłonowskich 1; Czytelnia Słuchaczy Wydz. Teol. — Podzamcze 8; Katolickie Koło Naukowe Teologów Śląskich — Mickiewicza 3; Częstochowskie Koło Naukowe Teologów — Bernardyńska 3.

Wydział Filozoficzny: K. Anglistów — Coll. Novum; K. Archeologiczne — św. Anny 1; K. Chemików — Piłsudskiego 4; K. Farmaceutów — Piłsudskiego 4; K. Geografów — Grodzka 64; K. Germanistów — św. Anny 1; Akad. K. Historyków Sztuki — Coll. Novum; K. Matematyczno-Fizyczne — Gołębia 20; K. Muzykologów — św. Anny 1; K. Orjentalistów — Piłsudskiego 4; K. Pedagogiczne — Stra-

szewskiego 27; K. Prehistoryków — św. Anny 1; K. Przyrodników — św. Anny 6.

Wydział Prawa: Towarzystwo Biblioteki Słuchaczy Prawa, Organizacja grupująca wszystkich studentów — prawników, ul. Jabłonowskich 5, tel. 138-50.

Wydział Lekarski: K. Naukowe im. Sebastjana Petrycego — Krasińskiego 12 m. 3; K. Studentów Wychowania Fizycznego — Zwierzyniecka 26. Wydział Rolniczy: Kółko Rolników Wszechnicy Jagiellońskiej, organizacja grupująca wszystkich rolników; Akad. K. Ochrony Roślin; K. Ogrodników; K. Słuchaczy Wyższego Naukowego Kursu Spółdzielczego; wszystkie al. Mickiewicza 21.

KOŁA PROWINCJONALNE.

Koła prowincjonalne są stowarzyszeniami młodzieży pochodzącej z jednej okolicy. Wywodzenie się z jednych stron łączy ludzi szeregiem węzłów; stąd koła prowincjonalne są naturalną formą organizacji i współżycia mają poważną rację bytu. W dużym ośrodku uniwersyteckim zastępują własne środowisko. Może to być ważne zwłaszcza dla kolegów młodszych, nie mających jeszcze wyrobionych stosunków. W działalności swej wysuwają na pierwsze miejsce samopomoc, czywiście w mniejszym zakresie niż „bratniaki“. Znając lepiej rzeczywiste potrzeby, dostarczają Bratniej Pomocy S. U. J. opinij w sprawie przyznawania

mieszkań i pożyczek. Pielęgnują współżycie koleżeńskie i towarzyskie, urządzają imprezy rozrywkowe i kulturalne. Koła te posiadają jednak i inne zadania, których niestety często nie wypełniają. Młodzież akademicka stanowiąc z natury rzeczy pewnego rodzaju elitę swojej okolicy, winna starać się odegrać w jej życiu odpowiednią rolę. Mimo stałego pobytu w Krakowie kilka miesięcy wolnych od zajęć spędza w swoich okolicach. Winna je zużyć na pracę wśród szerokich warstw społeczeństwa, szczególnie wśród chłopów i robotników. Wejść w organizacje religijne, narodowe, społeczne, oświatowe, gospodarcze, zająć się budzeniem polskiego handlu i rzemiosła, rozwijaniem czynnego uświadomienia narodowego, szerzeniem idei wyznawanych przez siebie. Organizować przedstawienia i odczyty, brać udział w ruchu regionalnym i wszelkich zdrowych poczynaniach kulturalnych, których prowincja tak bardzo potrzebuje. Swoją wiedzą fachową i wykształceniem mogą oddać społeczeństwu wielkie usługi. Koła prowincjonalne będą naturalnymi ośrodkami tej pracy. Młodzież akademicka nawiąże przez to łączność z życiem i potrzebami wszystkich warstw, przygotowuje się dobrze do roli inteligencji narodowej, stanie się czynnikiem postępu społeczeństwa, weźmie udział w tworzeniu się świadomego, czynnego i zorganizowanego narodu.

Przy Uniwersytecie Jagiellońskim istnieją następujące koła prowincjonalne: Związek Biał-

sko-Bielskiej Młodzieży Akad.; A. K. Ziemi Bocheńskiej — św. Filipa 18, m. 16; A. K. Chrzanowiaków; A. K. Częstochowian; A. K. Dębiczan; A. K. Gorliczan; Stowarzyszenie Akad. Górnoślązaków „Silesia“ (patrz str. 52); A. K. Jaślan; A. K. Ziemi Kieleckiej; A. K. Ziemi Krakowskiej; A. K. Kresowe — Piłsudskiego 17; A. K. Łodzian — św. Jana 20, I p.; A. K. Ziemi Miechowskiej; A. K. Mieleczan; A. K. Myśleniczian; Związek Młodzieży Akad. Powiatu Olkuskiego; A. K. Oświęcimian — św. Jana 20; K. Pińczowian i Jędrzejowian; A. Związek Podhalan; A. K. Rzeszowiaków; A. K. Ziemi Sandomierskiej; A. K. Ziemi Sanockiej; A. K. Sądeczan; Związek Akad. ze Śląska (cieszyńskiego) „Znicz“; A. K. Tarnowiaków; A. K. Wadowiczian; A. K. Wieliczian — Coll. Novum; A. K. Zagłębian — Garbarska 7 a.

Kola, obok których nie podano adresu, odbywają dyżury w I Domu Akad., ul. Jabłonowskich 10—12.

INNE STOWARZYSZENIA.

Kółko Abstynenckie Słuchaczów Wydziału Teologicznego — Podzamcze 8; Chór Akademicki — 3 Maja 5; Polska Akad. Korporacja Chrześcijańska „Constantia“ — św. Filipa 18; Akad. Drużyna Harcerek i Akad. Drużyna Harcerzy „Watra“ — Szewska 1; Polska Korporacja Akad. „Jagellonia“ — pl. Jabłonowskich 1; Polska Akad. Młodzież Ludo-

wa — Radziwiłłowska 29; Akad. Liga Przyjaciół Kasy im. Mianowskiego — Piłsudskiego 4; „Myśl Mocarstwowa“ Akad. Młodzież Państwowa — Karmelicka 49; Akad. Związek Morski — Jabłonowskich 10—12; „Młoda Polska Pracująca“ Związek Stud. — Coll. Novum; Koło Przyjaciół Włoch — Coll. Novum; Akad. Związek Sportowy — Kościuszki 12; Koło Przyjaciół Żywego Słowa — Coll. Novum.

Stowarzyszenia Akademickie na Akademii Górniczej.

Akademja Górnicza w Krakowie jest jedyną w Polsce uczelnią tego typu. Powstała w r. 1919. Istnieją w niej dwa wydziały: Górniczy i Hutniczy. Przysługuje jej prawo nadawania stopni naukowych: niższego — inżyniera (górnika lub hutnika) i wyższego — doktora nauk technicznych, oraz prawo nostryfikowania odpowiednich stopni naukowych, uzyskanych na uczelniach zagranicznych. Studja trwają w zasadzie 4 lata, przyczem do przejścia na rok następny wymagane jest pewne minimum egzaminów. Uzupełnieniem studjów teoretycznych są obowiązkowe praktyki wakacyjne w kopalniach lub hutach.

Stowarzyszenie Studentów Akademii Górniczej.

S. S. A. G. jest naczelną organizacją na terenie Akademii Górniczej. Ze względu na małą ilość słuchaczy A. G. (ponad 500) ich charakter studjów jest organizacją zwartą, przez którą płynie główny nurt życia akademickiego. Historia stowarzyszenia dowodzi, że młodzież górnicza od początku istnienia uczelni poważnie pojmowała swe obowiązki wobec Narodu

i Państwa i doceniała znaczenie swego zawodu. Powstałe w r. 1919 Koło Słuchaczów A. G., które w r. 1933 zmieniło nazwę na obecną, zobowiązuje swych członków uchwałą pierwszego Walnego zebrania do „zachowania i pielęgnowania polskich tradycji górniczych, tradycji Starych Strzech, tradycji braterstwa górniczego”. W r. 1920 na wiecu zapada uchwała wzięcia powszechnego udziału w wojnie z bolszewikami. Studenci A. G. rozumieją też znaczenie czystości narodowej swego stanu, czego najlepszym dowodem uchwały, nakazujące bojkot gospodarczy i towarzyski Żydów, oraz zwycięska walka z napływającym na Akademię żydowstwem. Przejawem żywotności tradycji górniczych jest urządzony corocznie w dniu 4 grudnia obchód ku czci Patronki górnictwa św. Barbary. Na program składają się: msza św., pochód żaków przez miasto, bankiet i połączony z nim „skok przez skórę”, czyli pasowanie młodych adeptów na członków Stanu Górniczego, przy udziale Profesorów i reprezentantów przemysłu, wreszcie tradycyjny bal. S. S. A. G. stara się też utrzymać łączność z innymi organizacjami i środowiskami akademickimi. Gdy w r. 1936 młodzież akademicka poczyną odbudowywać napowrót swoje normalne życie, stowarzyszenie organizuje ogólnopolski zjazd prezesów Bratnich Pomocy, którego uchwały są doniosłym wydarzeniem.

Praca we władzach S. S. A. G. jest bezinteresowna i odbywa się w następujących sek-

cjach: Bratniej Pomocy, która udziela: 1) świadczeń długo i krótkoterminowych przez pożyczki gotówkowe i obiadowe oraz stypendja gotówkowe i mieszkaniowe, 2) gwarancyj do bibliotek A. G. oraz sklepów, 3) prac zarobkowych przez zorganizowanie pośrednictwa pracy, 5) opinij o podaniach o stypendja państwowe. — Apropowizacyjnej, która prowadzi kuchnię i sklepik w Domu Studentów A. G. — Biblioteki zaopatrzonej w dzieła naukowe i beletrystyczne. — Wydawniczej, która przygotowuje skrypty niezbędne do egzaminów. — Czytelnianej, kierującej czytelnią czasopism fachowych i popularnych. — Sportowej, umożliwiającej uprawianie sportu pływackiego, kajakowego, narciarskiego, tenisowego, lekkoatletycznego, a w najbliższej przyszłości i bokserskiego. — Zewnętrznej działalności, która organizuje w karnawale „czarne kawy“, „śledzie górników“, „Florjanke“ i „Barbarke“. Sekcja ta stara się również o zagraniczne praktyki wakacyjne. Wraz ze stowarzyszeniem Asystentów A. G. urządza S. S. A. G. corocznie kursy przygotowawcze do egzaminu wstępnego. Niesienie pomocy materialnej członkom napotyka na wielkie przeszkody natury finansowej. Fundusze otrzymywane od Towarzystwa Przyjaciół Młodzieży Akademickiej są niewspółmierne małe (w okresie od 25 XI. 1934. do 31 XII. 1935 otrzymał S. S. A. G. 3840 zł., a Stowarzyszenie Żydowskich słuchaczy U. J. „Ognisko“ 12000 zł.) a główną pomoc otrzymuje

stowarzyszenie z kwestury Akademji. Dzięki życzliwości Pana Rektora i Władz Uczelni może prowadzić i coraz wszechstronniej rozwijać swą działalność.

Każdy student A. G. powinien zostać członkiem S. S. A. G.; młodzież polską czeka bowiem ogromne zadanie przebudowy całego życia społecznego narodu, a mogą je spełnić jedynie wielkie ugrupowania ludzi, umiejących pracować zespołowo, a nie luzem chodzące jednostki.

Lokal S. S. A. G. mieści się w gmachu A. G., al. Mickiewicza 30. Dyżury w poniedziałki, środy i soboty, godz. 13,30—14,30; tel. 185-70; Dom Studentów A. G. znajduje się przy ul. Gramatyka 10, tel. 168-38.

Młodzież Wszechpolska Stud. A. G.

Młodzież Wszechpolska jest przedstawicielką Obozu Narodowego na terenie Akademji. Grupuje studentów, którzy rozumieją konieczność walki z tem wszystkim, co rozkłada nasze życie narodowe. M. W. walczy nietylko z elementami wyraźnie wrogimi narodowi (których na szczęście na A. G. spowodu braku Żydów jest mało), lecz także z temi wszystkimi prądami, które starają się wychować młode pokolenie w atmosferze cieplarnianej, głuche i ślepe na to wszystko, co się dzieje poza murami uczelni, niezdolne do ciężkiej walki, która już rozgorzała — walki o Wielką Polskę,

M. W. walczy więc z wszelkimi objawami bierności i oportunizmu o zdrowy typ inteligenta polskiego. Inteligent ten musi znać dobrze życie swego narodu, nie wolno mu ukrywać braku orientacji jakimś „izmem“ lub innym frazesem. W czasie gdy chłop, robotnik i kupiec wyraźnie wypowiadają swe żądanie, inteligent polski nie może stać na uboczu i musi wziąć udział w walce, jaka się toczy. Przykład Rosji Sowieckiej i Hiszpanji jest dowodem na to, że lekkomyślność i niedbalstwo inteligencji może kosztować naród wiele krwi najlepszych synów. Rozumiejąc doniosłość chwili, najbardziej przedsiębiorczy i najbardziej ofiarny element wśród studentów A. G. staje w narodowych szeregach M. W.

Lokal M. W. S. A. G. mieści się przy ul. Lea 90 a. (patrz też ustęp o Młodzieży Wszechpolskiej U. J. str. 36).

Sodalicja Marjańska Akademików A. G.

Powstała w r. 1934. Ma za zadanie zbliżyć swych członków przez szczególną część dla Matki Bożej do Boga, urobić ich, tak w życiu osobistym, jak i zbiorowym na pełnych katolików, o mocnych, na zasadach Chrystusowych opartych charakterach, oraz szerzyć uświadczenie katolickie wśród młodzieży górniczej. Urządza na A. G. dla swych członków i sympatyków zebrania miesięczne z referatami, poświęconemi głębszemu zapoznaniu się z ostatnimi wska-

zianami Kościoła w sprawie diskutowanych dziś zagadnień ustroju społeczno-gospodarczego i rodziny. Dla kolegów, stojących poza organizacją, urządza wieczorki dyskusyjne dla wyjaśnienia trudności religijnych, jakoteż na tematy aktualne z uwzględnieniem światopoglądu katolickiego. Posiada również bibliotekę. Nowo-wstępujący zgłaszać się mogą w sekretarjacie oraz u członków Zarządu. Sekretarjat: al. Mickiewicza 31, czynny we wtorki i piątki, godz. 13—14.

(patrz też ustęp o Sodalicjach Marjańskich U. J., str. 39.).

Korporacje.

Na Akademji Górniczej działają korporacje „Gnomia“ i „Montana“, oraz międzyuczelniana korporacja „Praetoria“, (patrz ustęp o Korporacjach U. J. str. 46.).

Koła Naukowe Górników i Metalurgów.

W ramach Stowarzyszenia Studentów A. G. istnieją dwie autonomiczne sekcje p. n. Naukowe Koło Górników i Naukowe Koło Metalurgów, które zrzeszają wszystkich studentów odnośnych wydziałów. Celem ich jest pogłębianie wiedzy fachowej przez referaty, odczyty, wycieczki, kursy, konkursy, biblioteki, czytelnictwo pism fachowych itp. Utworzone przy nich osobne sekcje zwrócone są ku obranym specjalnościom i pod kierownictwem PP. Profesorów i Asystentów prowadzą kursy nauk po-

mocniczych, względnie cykle wykładów i odczytów. Biblioteki starają się o dzieła naukowe także zagraniczne, niejednokrotnie trudno dostępne, umożliwiając ogółowi i studentów korzystanie z nich. Popularyzowaniu czytelnictwa czasopism technicznych służą czytelnie, zaopatrzone w pisma krajowe i zagraniczne. Koła Naukowe zajmują się również redagowaniem skryptów, zwracając szczególnie uwagę na przedmioty, w których literatura polska jest uboga. Akademia Górnicza, jako jedyna w Polsce, nie zastała dorobku naukowego i sama jest wyłącznym twórcą wiedzy fachowej z dziedziny górnictwa i hutnictwa. Stąd wielki popyt nawet wśród inżynierów na skrypty wydawane przez Koła Naukowe A. G. Wycieczki urządzone są w kraju i zagranicą. Pierwszych bywa rocznie kilkanaście, a ich kierownictwo naukowe spoczywa w rękach PP. Profesorów. Wycieczki zagraniczne, zazwyczaj kilkutygodniowe, zapoznają z dorobkiem technicznym, bogactwami naturalnymi, możliwościami ich wydobywania i przeróbki, jak również z warunkami pracy w innych państwach. Przyczyniają się również do wymiany zdobyczy naukowych i do nawiązania koleżeńskich stosunków z tamtejszymi studentami. W ostatnich dwu latach odbyła się wycieczka górnicza do Czechosłowacji i hutnicza do Niemiec; w przygotowaniu jest wycieczka górnicza do Jugosławji i hutnicza do Szwecji. Lokale Kół Naukowych mieszczą się w gmachu A. G., al. Mickiewicza 30.

Stowarzyszenia Akademickie na Wyższem Studjum Handlowem.

Wyższe Studjum Handlowe w Krakowie jest uczelnią prywatną, lecz ma charakter szkoły akademickiej. Posiada jeden wydział z możliwością specjalizacji w sześciu kierunkach: 1) ogólnohandlowym, 2) handlu towarowego (towaroznawczo - eksportowym), 3) orientalnym (handlu ze Wschodem), 4) pedagogicznym, 5) gospodarki samorządowej, 6) skarbowo-celnym. Okres studjów do uzyskania dyplomu trwa 3 lata. Absolwentom roku III-go przysługuje prawo studjowania przez rok czwarty, t. z. „rok pracy badawczej“, nieobowiązkowy dla uzyskania dyplomu, poświęcony specjalizacji w zakresie nauk handlowych. Każdy rok studjów stanowi pewną całość tak, że student opuszczający uczelnię wcześniej zdobywa również zaokrągloną i zwartą sumę wiedzy. Po każdym roku studjów można otrzymać odpowiednie świadectwo.

Bratnia Pomoc Studentów W. S. H.

Najstarsze i największe polskie stowarzyszenie, posiadające charakter samopomocowy; reprezentuje ona ogół młodzieży akademickiej Wyższego Studjum Handlowego. Celem Bratniej

Pomocy jest a) niesienie pomocy materialnej członkom, b) ułatwianie studjów, c) ogniskowanie życia koleżeńskiego wśród członków. Do osiągnięcia powyższych celów dąży, prowadząc szereg agent i sekcji, dzięki czemu: udziela wyczerpujących informacji w sprawach dotyczących wpisu i studjów na W. S. H.; udziela członkom pomocy materialnej w formie pożyczek doraźnych, krótko i długoterminowych; stara się o praktyki i posady; wydaje według wykładów Profesorów skrypty, które można nabyć w dziale sprzedaży; organizuje życie towarzyskie, urządzając wycieczki, wieczorki taneczne, zabawy i t. p.; udziela subwencji na letnie kolonie akademickie leczniczo-wypoczynkowe. Ponadto Bratnia Pomoc posiada własną powielarnię oraz przepisuje na maszynie prace seminaryjne i dyplomowe; służy członkom własną biblioteką i czytelnią pism codziennych i periodycznych; dbając o rozwój fizyczny członków organizuje ćwiczenia sportowe.

Lokal Bratniej Pomocy W. S. H. mieści się w gmachu W. S. H., ul. Sienkiewicza 4. II p., wpisy przyjmuje codziennie sekretariat w godzinach urzędowych.

Koło Naukowe Studentów W. S. H.

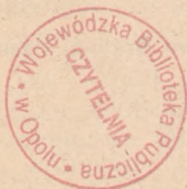
Zadaniem jego jest zajmowanie się pomocą w sprawach naukowych, ułatwianie członkom kształcenie się w dziedzinach handlu i przemysłu oraz wspólna praca naukowa przez

urządzanie odczytów i wieczorów dyskusyjnych na tematy związane z życiem gospodarczem.

Inne Stowarzyszenia.

Sodalicja Marjańska Stud. W. S. H., Orientalistyczne Koło Młodych, Korporacja „Gildia“ i Korporacja „Silingia“.

Wszystkie stowarzyszenia mieszczą się w gmachu W. S. H., -ul. Sienkiewicza 4.

Stowarzyszenia Studentów Akademji Sztuk Pięknych.

Akademja Sztuk Pięknych w Krakowie powstała z założonej w roku 1818 przy Uniwersytecie Jagiellońskim Szkoły Rysunku, Malarstwa i Rzeźby. W r. 1879 za kierownictwa Jana Matejki uzyskuje własny statut, stawiający ją na poziomie szkół wyższych. Wreszcie w r. 1900 zostaje podniesiona do rzędu Akademji i zamiast dawnego systemu klas wprowadza szkoły poszczególnych profesorów. Czas studjów wynosi 5 lat. Posiada następujące szkoły zasadnicze: Malarstwa, Rysunku, Grafiki i Rzeźby.

Towarzystwo Bratniej Pomocy Studentów A. S. P.

Bratnia Pomoc jest jedynem stowarzyszeniem akademickiem na A. S. P. Zasadniczo ma ona charakter samopomocy, obejmując jednak całość życia studentów, prowadzi też sekcje: naukową, towarzyską i sportową.

Skupia niemal wszystkich studentów. Członkowie mogą korzystać z różnego rodzaju świadczeń materialnych (pożyczki długo i krótkoterminowe, bezpłatne obiady, poręczenia w kuchni i t. p.), dalej z wszelkich imprez i urządzeń Towarzystwa. Członkowie mają też prawo wolnego wstępu do wszystkich muzeów i zabytków krakowskich.

Towarzystwo mieści się w gmachu Akademji Sztuk Pięknych, pl. Matejki 13, tel. 100-57.

Informacje.

Terminy i formalności związane z wpisami podane są w każdej Uczelni za pośrednictwem ogłoszeń, lub druków, które można otrzymać u portjerów. Wysokość i sposoby uiszczania taks, odroczenia, zwolnienia, stypendja, pożyczki, odroczenia służby wojskowej, warunki i formy pomocy /lekarskiej, praktyki, zniżki kolejowe i tramwajowe itp. są w każdej uczelni ogłoszone na odpowiednich tablicach urzędowych. W wypadkach wątpliwych, lub w razie przypadkowego braku ogłoszeń należy się zwracać po szczegółowe wyjaśnienia do Władz Akademickich lub urzędów tj. do Dziekanatów, Sekretarjatu uczelni, Kwestury. Należy również zwracać się po te informacje do Bratnich Pomocy. W sprawach porady i pomocy w związku ze studjami, egzaminami itp. trzeba szukać wyjaśnień w Dziekanatach, zakładach i seminarjach lub odpowiednich kołach naukowych. Ćwiczenia i wykłady obowiązkowe podają na każdej Uczelni spisy wykładów na bieżący rok akademicki, które można nabyć u portjerów.

PIERWSZY W KRAKOWIE

Chrześcijański

Bazar Odzieżowy

ul. Szczepańska 9, I p., tel 188-96.

*Poleca: ubrania, płaszcze męskie i dziecięce.
mundurki i płaszcze studenckie, bluzy i spo
dnie robocze, pumpy sportowe.*

Ubrania od 15 zł., spodnie od 2-60 zł.

Obuwie z najlepszych materiałów

Ręcznie wykonane

W y t w ó r n i **„Franko“**

Florjańska 29 (w sieni).

Bogaty wybór! Konkurencyjne ceny!

Dla P. T. Studentów wyjątkowo 10% rabatu.

WRZESIEŃ 1936

Dzień	Święto	Zapiski
1	W Bł. Bronisławy ☉	
2	Ś Stefana kr.	
3	C <i>M.B. Pocieszenia</i>	
4	P Rozalji, Izabeli	
5	S Wawrzyńca	
6	N 14 po Ziel. Św. Zacharjasza	
7	P Reginy	
8	W <i>Narodzenie NMP.</i> ☿	
9	Ś Piotra Klawera	
10	C Karola Spinoli	
11	P Jacka, Prota	
12	S <i>Imienia N. M. P.</i>	
13	N 15 po Św. — Filipa	
14	P Podwyższ. św. Krzyża	
15	W 7 <i>Boleści N.M.P.</i> ●	
16	Ś Korneliusza <i>S. dn.</i>	
17	C Stygmatów św. Franciszka	
18	P Józefa z Kurpertynu <i>S. dn.</i>	
19	S Januarego <i>S. dn.</i>	
20	N 16 po Św. — Eustachego	
21	P Mateusza Ew.	
22	W Tomasza de Villanova	
23	Ś Lina, Tekli ☽	
24	C <i>Matki B. od wykupu w.</i>	
25	P Bł. Ładysława z Gieln.	
26	S Cyprjana, Ewerysta	
27	N 17 po Św. Kosmy i Damiana	
28	P Wacława kr.	
29	W Michała Arch.	
30	Ś Hieronima ☿	

*Obowiązkiem akademika zapisać się do swego
„Bratniaka“.*

PAŹDZIERNIK 1936

Dzień	Święto	Zapiski
1	C Bl. Jana z Dukli	
2	P Aniołów Stróżów	
3	S Teresy od Dz. Jezus	
4	N 18 po Ziel. Św., Franc.	
5	P Placydy	
6	W Brunona	
7	Ś <i>M. B. Różańcowej</i> ☿	
8	C Brygidy	
9	P Dionizego	
10	S Franciszka Bor.	
11	N 19 po Św., Macierz. NMP.	
12	P Maksymiljana	
13	W Edwarda kr.	
14	Ś Kaliksta pap.	
15	C Teresy od Jezusa ●	
16	P Jadwigi	
17	S Marji Małgorzaty Alacoque	
18	N 20 po Św., Łukasza	
19	P Piotra z Alkant.	
20	W Jana Kantego	
21	Ś Urszuli	
22	C <i>M. B. Dobrej Śmierci</i>	
23	P Jana Kapistrana ☽	
24	S Rafała Arch.	
25	N 21 po Św., Chryst. Króla	
26	P Ewarysta pap.	
27	W Sabiny	
28	Ś Szymona i Judy Tadeusza	
29	C Narcyza	
30	P Edmunda ☺	
31	S Lucylli	

W Polsce gospodarzem naród polski.

LISTOPAD 1936

Dzień	Święto	Zapiski
1	N 22 po Św., Wszyst. Św.	
2	P <i>Dzień Zaduszny</i>	
3	W Huberta	
4	Ś Karola	
5	C Zachariasza	
6	P Leonarda	
7	S Nikandra	
8	N 23 po Św., Gotfryda	
9	P Teodora	
10	W Andrzeja Avellini	
11	Ś Marcina Bpa Wyz.	
12	C 5 Polskich Br. Męcz.	
13	P Stanisława Kostki	
14	S Józafata	
15	N 24 po Św., Gertrudy	
16	P <i>M. B. Ostrobramskiej</i>	
17	W Bł. Salomei,	
18	Ś Baz. św. Piotra-Romana	
19	C Elżbiety	
20	P Feliksa de Val.	
21	S <i>Ofiarow. NPM.</i>	
22	N 25 po Św., Cecylji	
23	P Klemensa pap.	
24	W Jana od Krzyża	
25	Ś Katarzyny	
26	C Jana Berchmansa	
27	P Walerjana	
28	S Grzegorza	
29	N I. Adwentu, Saturnina	
30	P Andrzeja	

*W polskich uczelniach polscy profesorowie
i polscy studenci.*

GRUDZIEŃ 1936

Dzień	Święto	Zapiski
1	W Edmunda Campion	
2	Ś Bibiany	
3	C Franciszek Ksaw.	
4	P Piotra Chr., Barbary	
5	S Saby	☾
6	N II. Adwentu, Mikołaja	
7	P Ambrożego	
8	W Niepokalane Pocz. NPM.	
9	Ś Walerji, Leokadji	
10	C <i>NPM. Loretańskiej</i>	
11	P Damazego	
12	S Aleksandra	
13	N III. Adwentu, Łucji	
14	P Alfreda	●
15	W Christjanji, Ireneusza	
16	Ś Euzebjusza <i>S. dn.</i>	
17	C Łazarza	
18	P Gracjana <i>S. dn.</i>	
19	S Tymoteusza <i>S. dn.</i>	
20	N IV. Adwentu Teofila	
21	P Tomasza Ap.	☾
22	W Zenona	
23	Ś Wiktorji	
24	C <i>Wig.</i> Adama i Ewy	
25	P Boże Narodzenie	
26	S Szczepana męcz.	
27	N Jana Ewangelisty	
28	P Młodzianków	☼
29	W Tomasza Bpa i Męcz.	
30	Ś Eugenjusza	
31	C Sylwestra Pap.	

Komunizm to zagłada Polski.

STYCZEŃ 1937

Dzień	Święto	Zapiski
1	P Nowy Rok	
2	S Makarego	
3	N Imienia Jezus	
4	P Tytusa Bpa	☿
5	W Telesfora	
6	Ś Trzech Króli	
7	C Lucjana	
8	P Seweryna	
9	S Marianny, Juliana	
10	N I. po 3 Kr., Św. Rodz.	
11	P Honoraty	
12	W Arkadiusza	●
13	Ś Weroniki	
14	C Hilarego, Feliksa	
15	P Pawła pust.	
16	S Marcelego	
17	N II. po 3 Król., Antoniego	
18	P Katedry św. Piotra	
19	W Henryka	♂
20	Ś Fabjana i Sebastjana	
21	C Agnieszki	
22	P Wincentego	
23	S Ildefonsa, Rajmunda	
24	N Siedmdziesiątnica	
25	P Nawrócenie św. Pawła	
26	W Polikarpa	☿
27	Ś Jana Chryzostoma	
28	C Agnieszki	
29	P Franciszka Salez.	
30	S Martyny	
31	N Sześćdziesiątnica	

Wstąp do Koła twórczości Narodowej!

LUTY 1937

Dzień	Święto	Zapiski
1	P Ignacego	
2	W NPM. Gromnicznej	
3	S Błażeja	☾
4	C Jana de Brit., Weroniki	
5	P Agaty	
6	S Doroty	
7	N Quinquagesima.	
8	P Jana z Malty	
9	W Apolonji	
10	Ś <i>Popielec</i>	
11	C N. M. P. z Lourdes	☾
12	P Eulalii	
13	S Juliana	
14	N 1 Quadragesimae, Wstęp.	
15	P Faustyna	
16	W Juljanny	
17	Ś Konstancji <i>S. dn.</i>	
18	C Symeona, Flawiana	☾
19	P Konrada <i>S. dn.</i>	
20	S Leona Bpa <i>S. dn.</i>	
21	N 2 Quadragesimae, Sucha	
22	P Kat. św. Piotra	
23	W Piotra Damiana, Romany	
24	Ś Sergjusza	
25	C Macieja Ap.	☾
26	P Wiktora	
27	S Aleksandra, Gabriela Pass.	
28	N 3 Quadragesimae, Głucha	

*Występuj solidarnie z 40-tysięczną rzeszą Pol-
skiej Młodzieży Akademickiej.*

MARZEC 1937

Dzień	Święto	Zapiski
1	P Albina	
2	W Heleny	
3	Ś Kunegundy	
4	C Kazimierza	
5	P Bogumiła	
6	S Fryderyka	
7	N 4 Quadragesimae, Tom.	
8	P Jana Bożego	
9	W Franciszki	
10	Ś 40 męczenników	
11	C Konstantyna	
12	P Grzegorza W.	
13	S Krystyny	
14	N Męki Pańskiej, Matyldy	
15	P Klemensa Dworzaka	
16	W Jana Brebeut	
17	Ś Bł. Jana Sarkandra	
18	C Cyryla	
19	P Józefa Obl. N. M. P.	
20	S Joachima	
21	N Palmowa, Benedykta	
22	P Bazylego, Katarzyny	
23	W Wiktora	
24	Ś Gabryjela Arch.	
25	C Wielki Czwartek	
26	P Wielki Piątek	
27	S Wielka Sobota	
28	N Wielkanoc	
29	P Poniedz. Wielkanocny	
30	W Kwiryna	
31	Ś Kornelji, Barbiny	

Popieranie Żydów to popieranie komunizmu.

KWIECIEŃ 1937

Dzień	Święto	Zapiski
1	C Hugona	
2	P Franciszka a Paulo	
3	S Izydora	
4	N 1 po Wielk., Biała ☼	
5	P <i>Zwiastowanie NMP.</i>	
6	W Celestyna	
7	Ś Hermana	
8	C Alberta	
9	P Maryi Kleof.	
10	S Maryi Egip.	
11	N 2 po Wielk., Leona Pap. ●	
12	P Juljusza	
13	W Hermenegilda	
14	Ś <i>Józefa Opiekuna Kościoła</i>	
15	C Anastazji, Ludwiny	
16	P Bernadetty	
17	S Aniceta, Julji ☾	
18	N 3 po Wielk., Apolonjusza	
19	P Jerzego	
20	W Wiktora	
21	Ś Anzelma	
22	C Sotera i Kajusa	
23	P Wojciecha Bpa	
24	S Fidelisa	
25	N 4 po Wielk., Marka Ew. ☼	
26	P <i>M. B. Dobrej Rady</i>	
27	W Piotra Kan.	
28	Ś Pawła od Krzyża	
29	C Piotra M.	
30	P <i>M. B. Dobrej Pasterki</i>	

Armja z narodem — naród z armją.

MAJ 1937

Dzień	Święto	Zapiski
1	S Jakóba i Filipa Ap.	
2	N 5 po Wielk., Zygmunta	
3	P <i>Kr. Korony Pol. Dn. kr. 6</i>	
4	W Znal. Św. Krzyża <i>Dn. krz.</i>	
5	Ś Piusa Pap. <i>Dn. krz.</i>	
6	C Wniebowstąpienie P. J.	
7	P Dominika	
8	S <i>M. B. Kr. Apostołów</i>	
9	N 6 po Wielk., Grzegorza	
10	P Antonina, Izydora ●	
11	W Franciszka z H.	
12	Ś Domicylii, Pankracego	
13	C Roberta Bellarmina	
14	P Bonifacego	
15	S Zofii	
16	N Zesłanie Ducha św.	
17	P Poniedz. Ziel. Św. ●	
18	W Feliksa	
19	Ś Piotra Cel. <i>S. dn.</i>	
20	C Bernarda S.	
21	P Ubalda <i>S. dn.</i>	
22	S Julji, Heleny <i>S. dn.</i>	
23	N 1 po Św., Trójcy Św.	
24	P <i>M. B. Wspom. Wiern.</i>	
25	W Grzegorza ①	
26	Ś Filipa Nereusza	
27	C Boże Ciało	
28	P Roberta Johnsen	
29	S Magdaleny de Pazzis	
30	N 2 po Św., Feliksa	
31	P <i>M. B. Pośredniczki Łask</i>	

Pamiętaj o ślubowaniu jasnogórskiem.

CZERWIEC 1937

Dzień	Święto	Zapiski
1	W Bł. Jakóba Strep	
2	Ś Erazma, Marcelina	☾
3	C Kłotyldy	
4	P <i>N. Serca Jezusa</i>	
5	S Bonifacego	
6	N 3 po Św., Norberta	
7	P Roberta	
8	W Medarda	●
9	Ś <i>Matki Boskiej Łask.</i>	
10	C <i>Eucharyst. Serca Jez.</i>	
11	P Barnaby	
12	S Jana z F.	
13	N 4 po Św., Antoniego	
14	P Bazylego	
15	W Jolanty, Wita	☾
16	Ś Franciszka Regis	
17	C Adolfa	
18	P Efrema	
19	S Juljana	
20	N 5 po Św., Sylwerjusza	
21	P Aloyzego Gonzagi	
22	W Paulina	
23	Ś Zenona	☾
24	C Narodz. Św. Jana Chrz.	
25	P Wilhelma	
26	S Jana i Pawła	
27	N 6 po Św., Władysława	
28	P Ireneusza	
29	W Piotra i Pawła	
30	S Emilji	

Budujmy katolickie państwo narodu polskiego!

LIPIEC 1937

Dzień	Święto	Zapiski
1	C Najśw. Krwi P. J. ☾	
2	P <i>Nawiedzenie NMP.</i>	
3	S Leona	
4	N 7 po Św., Teodozji	
5	P Antoniego M.	
6	W Łucji	
7	Ś Cyryla i Metodego	
8	C Elżbiety Kr. ●	
9	P M. B. Królowej Pokoju	
10	S 7 Męczenników	
11	N 8 po Św., Piusa	
12	P Jana Gwalberta	
13	W Małgorzaty, Anakleta	
14	Ś Bonawentury	
15	C Henryka ☾	
16	P <i>M. B. Szkaplerznej</i>	
17	S Aleksego	
18	N 9 po Św., Bl. Szymona	
19	P Wincentego a Paulo	
20	W Czesława	
21	Ś Praksedy	
22	C Marji Magdaleny	
23	P Apolinarego ●	
24	S Bl. Kingi	
25	N 10 po Św., Jakóba Ap.	
26	P Anny	
27	W Natalji	
28	Ś Nazariusza, Celzjusza	
29	C Marty	
30	P Abдона ☾	
31	S Ignacego Loyoli	

Polska wielka to Polska narodowa.

SIERPIEŃ 1937

Dzień	Święto	Zapiski
1 N	11 po Św., Piotra w ok,	
2 P	<i>M. B. Anielskiej</i>	
3 W	Znal. św. Szczepana ②	
4 Ś	Dominika	
5 C	<i>M. B. Śnieżnej</i>	
6 P	<i>Przemienienie Pana Jez.</i>	
7 S	Kajetana	
8 N	12 po Św., Cyrjaka	
9 P	Jana Vianney, Romana ④	
10 W	Wawrzyńca	
11 Ś	Piotra Fabera, Zuzanny	
12 C	Klary	
13 P	Hipolita	
14 S	<i>M. B. Ucieczki grzesz.</i>	
15 N	13 po Św., Wniebow. NMP.	
16 P	Joachima	
17 W	Jacka ⑤	
18 Ś	Heleny	
19 C	Jana Eudes	
20 P	Bernarda	
21 S	<i>Radości N. M. P.</i>	
22 N	14 po Św.	
23 P	Filipa	
24 W	Bartłomieja Ap.	
25 Ś	Ludwika ⑥	
26 C	<i>M. B. Częstochowskiej</i>	
27 P	<i>M. B. Uzdrow. Chor.</i>	
28 S	Augustyna	
29 N	15 po Św., Ścięcie św. Jana	
30 P	Róży, Feliksa	
31 W	Rajmunda	

Niech żyje Wielka Polska!

P R A L N I A

WIKTORJI BIGOSZOWEJ

K r a k ó w, Garbarska 22

Tel 163-66

Przyjmuje

wszelką bieliznę

do prania

i prasowania.

Wykonuje na żądanie szybko.

JAN WILCZYŃSKI

Kraków, Rynek Główny 34, Pałac Spiski.

poleca

przybory piśmienne — pióra do napełniania.

Dla P. T. Akademików udzielamy 10% rabatu.

NARTY, ŁYŻWY, UBIORY SPORTOWE

poleca

„SPORT”

Kraków, Sławkowska 14.

KONCESJONOWANA SZKOŁA TAŃCÓW

Franciszka Gorzelanego

Kraków, al. Krasińskiego 18 (T. U. M.)

udziela nauki tańców

narodowych, wirowych i modnych.

Zgłoszenia przyjmuje codziennie od 6—8 wieczór

**Dla P. T. Akademików i Młodzieży szkół średnich
ceny niższe; dobór towarzystwa zapewniony.**

STOW. STUD. AKADEMII GÓRNICZEJ

SEKCJA BRATNIEJ POMOCY

poleca:

zdolnych **korepetytorów**
i kreślarzy

specjalność: **Matematyka**
i fizyka

Aleja Mickiewicza 30,
Tel. 185-70.

PODZIAŁ GODZIN — TRYMESTR I.

Godz.	Poniedz.	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota
8—9						
9—10						
10—11						
11—12						
12—13						
13—14						

14--15						
15--16						
16--17						
17--18						
18--19						
19--20						

PODZIAŁ GODZIN — TRYMESTR II.

Godz.	Poniedz.	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota
8—9						
9—10						
10—11						
11—12						
12—13						
13—14						

14—15							
15—16							
16—17							
17—18							
18—19							
19—20							

PODZIAŁ GODZIN — TRYMESTR III.

Godz.	Poniedz.	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota
8—9						
9—10						
10—11						
11—12						
12—13						
13—14						

14-15						
15-16						
16-17						
17-18						
18-19						
19-20						

NAJTAŃSZY MAGAZYN PAPIERU

i przyborów piśmiennych

WŁADYSŁAW PANEK

dawniej J. F. FISCHER

Kraków, Rynek gł. 40, linja A-B, tel. 100-18.

FRYZJER

męski

damski

ul. Jabłonowskich 14

strzyżenie, golenie, czesanie, ondulacja

dla P. T. Akademików zniżki!

W ciągu 6 godzin!

**wywoływanie i kopjowanie zdjęć
foto-amatorskich**

J. VOIGT, DYPLOM. — OPTYK

Kraków, Florjańska 47.

JÓZEF PŁONKA

zegarmistrz genewski

Kraków, ul. Szewska 1. 12 tel. 174-90, PKO 414-996

**wykształcony zagranicą, były wieloletni współpracownik
fabryki Badollet'a w Genewie i w Paryżu**

**poleca swój doborowy towar w wielkim wyborze
i pracownię napraw**

NAJWYBREDNIEJSZY SMAKOSZ

z j e

dobrze i tanio

W KUCHNI

STOW. STUD. AKADEMJI GÓRNICZEJ

w Domu Studentów A. G.

ul. Gramatyka 10,

Tel. 168-38.

SEKCJA WYDAWNICZA

STOW. STUD. AKADEMJI GÓRNICZEJ

poleca: skrypty i wyda-

wnictwa naukowe

prowadzi antykwarnię

przyjmuje zamówienia na

roboty litograficzne

Żądajcie cenników i informacji!

telefon 185-70.

KUPUJCIE I ZAMAWIAJCIE

wszystkie książki

W KSIĘGARNI

Towarzystwa Szkoły Ludowej

w Krakowie, ul. św. Anny 5.

Kuchnia Medyków

Zdrowe i smaczne

Śniadania, Obiady, Kolacje.

O B I A D z 3 dań **1 złoty.**

K O L A C J A od **25 groszy.**

DOM MEDYKÓW

G R Z E G Ó R Z E C K A 20.

Sprzedaż — Kupno — Zamiana

KSIĘGARNIA ANTYKWARSKA

STEFANA PEŁCA

przy ul. Szewskiej l. 19 w podwórzu

— poleca MARKI do zbiorów. —

Kuchnia — Mieszkania

Katolicki Dom Akademicki

plac Jabłonowskich 1, tel. 171-80

poleca smaczne i tanie obiady, o r a z higieniczne
mieszkania po cenach akademickich.

D o m M e d y k ó w

urządzony z komfortem

ceny mieszkań :

pokój 1-o osobowy 32 zł.

2-u osobowy 23 zł.

3-y osobowy 16 zł.

4-o osobowy 9 zł.

**Kuchnia, łazienki, kuchenki gazowe, fryzjernia, czy-
telnia, bilard etc.**

GRZEGÓRZECKA 20, tel. 162-58.

D R O G U E R J A

Tadeusza Severina

Kraków, ul. Zwierzyniecka 29, tel. 180-39
artykuły drogeryjne i perfumeryjne.

»BAR SWOJSKI«

RESTAURACJA — MAŁY RYNEK 3.

obiady z 3 dań 1 zł, kolacje od 60 gr, piwa
żywieckie i okocimskie, Automaty, bilardy —
robot — teba — nowość!

O B U W I E

narciarskie, sportowe, spacerowe, wieczorowe, obuwie
na chore nogi, buty z cholewami oficerskie, do po-
lowania i do konnej jazdy na zamówienia i ze składu
poleca po cenach przystępnych

PIOTR WĄSIK dawniej W. Kapera
pierwszorzędna pracownia i magazyn obuwia
Kraków, ul. św. Tomasza 29, tel. 122-08.

C Z A P K I

cywilne, szkolne, uniformowe sprzedaje, wykonuje
z własnych lub dostarczonych materiałów

JAN KURZYDŁO Kraków, św. Jana 12, tel. 175-12
sprzedaż, pracownia kapeluszy damskich i męskich
Dla P. T. Akademików 10% rabatu za okazaniem legitymacji.

MAGAZYN NOWOŚCI DLA PANÓW

STANISŁAW BIGOSZ

Kraków, Karmelicka 12

poleca **bieliznę męską, kapelusze, krawaty** oraz
wszelkie modne artykuły męskie po cenach przystępnych
Dla P. T. Akademików 10% rabatu za okazaniem legitymacji.

Zakład zegarmistrzowski

ST. MATUSZYŃSKI

Kraków, Rynek gł. Sukiennice 10 od strony kościoła
Fanny Marji. rok zał. 1892

skład zegarków kieszonkowych, zegarów stołowych,
ściennych i budzików — wykonuje wszelkie prace
w zakres zegarmistrzostwa wchodzące.

KUCHNIA SODALICJI MARJ. AKAD. U. J.

Kanonicza 14.

wydaje śniadania, obiady i kolacje — kuchnia
mięsna i jarska pod fachowym zarządem.

— — — Ceny konkurencyjne! — — —

LOKAL ODNOWIONY.

— E. CZAPLIŃSKI —

SZEWSKA 2

— SKŁAD PAPIERU —

i przyborów piśmiennych

Telefon 178-66.

**FRYZJERNIE AKADEMICKIE
STANISŁAWA KASZTELEWICZA**

I Dom Akad. ul. Jabłonowskich 10—12

II Dom Akad. al. 3 Maja 5 (Oleandry)

wykonanie pierwszorzędne, ceny niskie

**KSIĘGARNIA i ANTYKWARNIA
„NAUKA i SZTUKA“**

oraz

**SKŁAD MATERJAŁÓW PIŚMIENNYCH
KAZIMIERZA LEŚNIAKA**

KRAKÓW, ul. PODWALE 6

— **Poleca** książki z wszelkich działów nowe i antykwaryczne —

KSIĘGARNIA

BRATNIEJ POMOCY MEDYKÓW

poleca:

**podręczniki dla wszystkich lat studjów
i naukowe pomoce lekarskie**

po cenie kosztów własnych

DOM MEDYKÓW, GRZEGÓRZECKA 20.

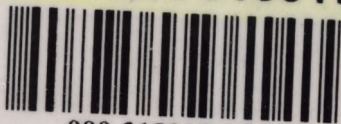
SPIS RZECZY:

	Str.
1. Ślubowanie	3
2. Hymn Młodych	5
3. Referat wstępny	6
4. Treść pojęć	17
5. Co warto czytać	30
6. Stowarzyszenie na U. J.:	
a) ideowe	34
b) samopomoce	48
c) naukowe	53
d) prowincjonalne	58
e) inne	60
7. Stowarzyszenia na A. G.	62
8. Stowarzyszenia na W. S. H.	69
9. Stowarzyszenia na A. S. P.	72
10. Informacje	73
11. Kalendarz	75
12. Podział godzin	90

U w a g a: Tekst przygotowano i oddano do druku przed wejściem w życie nowej pisowni.

Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu

CM KEK 318017

000-318017-00-0